

Kaip Sauksi, Taip Atsilieps.

Pagvildinti kairiųjų dalykus pridavė noro "Ateities" 9 num. tilpusis redakcijos straipsnis "Ar tai keliai prie vienybės?" Tame straipsnyje, suprantama, prasikaltimų kalnai verčiami ant "Draugo" ir "Darbininko", būk jie šaukdami lietuvių vienybės, sykiu ir prie vienybės skaldymo nemažą dozę bepridedanti.

Pastarąjį tvirtinimą "Ateities" redakcija paremianti "Draugo" 1 num. tilpusia korespondencija iš Simpson, Pa. Toj korespondencijoje buvo aprašoma apie Simpsono įvykusias muštynes tarp vietos lietuvių ir savo rūšies "misijonierių" — nevaliežniukų vado, Mickevičiaus, ir jo pagalbininkų. "Ateitis" tvirtinanti, kad iš to viso "Draugas" Mefistofelio juoku nusijuokė ir to apsišaukimo nepasmerkė. Jei "Ateities" redakcija būtų buvusi šiek tiek sąžiningesnė, tai būtų užteikusi ir korespondencijos galą, kur kaip tik būtų suradusi pasmerkimą ir "Ateitis" nuo bereikalingos melagystės papildymo būtų apsaugojusi.

Kaip ten dalykai nestovėtų su "Ateities" redakcijos sąžine, norisi šiek tiek išsiginčyti ir panašiu, kaip Simpsono, atsitikimų atmosferą.

Šlykščių pasibaurėtinų muštynių pas lietuvių, ant nelaimės, gan dažnai pasitaiko. Apie jas negi rašyti. Jų prieštasti yra alkoholis, žmonių neišauklėjimas ir t. p. Apie Simpsono ir panašias muštynes, kaip muštynes, nėra ko kalbėti. Labiau reikia atsižvelgti į priežastis, kurios tokį nekultūrišką aktą išauklia.

Gyvenime yra taisyklė, kuri virto aksioma: kultūriškos pastangos, negali išaukti nekultūriškų pasekmių. Antras — nekultūriškas darbas, pasistengimas, tegali nekultūriškumo apsišaukimus gaminti. Pritaikiname tai prie Simpsono incidento. Važiavoja neprigulmingųjų "vadovus" Mickevičius ir Simpsoną syki, važiavoja kita, savotiškas "misijas" darydamas. Nėsu ant tų Mickevičiaus prakalbų buvęs, taigi negaliu ir tvirtinti, kaip ir ką jis ten simptoniečiams teikė. Bet man teko būti ant "nevaliežniukų" prakalbų kitoje vietoje. Neprigulmingieji, pasivadinę save kunigais, prakalbas sakė. Netik spandoje, bet ir šiaip jau niekur padoraus žmogaus lūpos nedrįs tų "kalbų" turinio kartoti. Gana tik bus priminti, kad tokios ribios šnekos apie kunigus, gaspadienes neužtiksi nei žemiausiam cecilijai šlamšte "šakėje". Pasekmėje — po prakalbų visas susirinkimas virto į negražiausių kolonijų sceną. Neprigulmingųjų "kunigų" antrašu pasipylė nemažiau jų "prakalboje" vartojamų šlykščių žodžių. Išdrąsino kiekvienas. Ką, jeigu jau mokytėsi — kokias visgi daugelis tamsesnių žmonių neprigulminguosius "kunigus" laiko — nesidrovė biaučius žodžius vartoti, tai ko jiems besivaržyti? O ant kolonijų tamsus žmogus neišsėmiamas. Reikėjo mažiausio incidento, kad kolonijos nepereitų į muštynes. Ant laimės, tokio incidento nepasitaikė.

Spėju, kad nekitokias "prakalbas" drožė ir Mickevičius Simpsono. Nes jau žinoma, kad be peikimo, prasimanymų, šmeižtų ant katalikų tikėtinai ir dvasiškių masy neprigulmingieji neapsieina. Juk neuždyka mūsiškių laisvamanių, kad ir iš "Ateities", jie yra taip globojami. Ir kaipgi ne: neprigulmingieji vaduoja ir gelbsti laisvamaniams pliovonėse ant katalikų. Bet ir po purvyną valkiojimas, išjuokimas, dergimas susilaukia sau atsakymo. Žmogus, kiek jam nebūtų buvę kalbėti apie meilę, skriaudų nukentėjimą, pasilieka žmogumi. Kuomet ant jo pilasi kibirais nekultūringos pliovonės, jam brangūs jausmai po nešvarumus valkiojami, terliojami ir pas jį nekultūringi instinktai atbunda. Ir darbe pasirodo kumštis.

Nepasmerkti tai negalima. Bet dar didesnio pasmerkimo turi susilaukti to viso kaltininkai — nekultūringi "nevaliežniukai" ir jų broliai laisvamaniai.

Daugiau šviesos, kultūringumo ingytų mūsiškiai neprigulmingieji ir laisvamaniai, nereikėtų jiems tiek raudoti, kaip kad "Ateitis" daro. Kuomet prieš

Visa Juodkalnija Austrų Užimta.

JUODKALNIJA, NORS ŽUVO,
BET NESITAİKĖ.

Teutonų pranešimai, kad Juodkalnija sutiko nusiginkluoti ir pasidavė jų malonei, pasirodė esą neteisingi. Tiesa, Juodkalnija buvo pradėjusi tarybas apie taiką, bet vėliau atsietė delei Austrijos statomų sunkių išlygų. Kadangi iš šalies juodkalniečiams niekas nepadėjo, jie neatsilaikė ir jų visa šalis liko užkariauta. Kariuomenė pasitraukė Albanijon, kad su serbų kariuomenės likučiais susijungus kariauti prieš vis tolyn žengiančius austrus. Pats karalius Nikolajus su savo valdžia pabėgo Italijon, o iš ten nukeliavo Prancūzijon, kur jis iškilmingai tapo sutiktas. Ten jam užtikrino, kad jam bus sugrąžinta šalis... kuomet teutonai bus pergalėti.

Austrai dabar grūdasi Albanijon ir užėmė miestą Scutari. Daugelis juodkalniečių išsislaikė po kalnus, kad iš pasalytų austrams kenkus.

APIE GRAIKIJĄ JOKIŲ ŽINIŲ.

Ar anglų cenzūra tam kalta, ar ištis apie Graikiją nėra ko pranešti, bet jokių žinių apie ją nebeprasirodo. Kas dedasi Salonikuose ir abelnai visos Graikijos — nieko nepranešama.

Buvo pranešama, kad anglų ir prancūzų laivai bombardavo Bulgarijos pakraščius ir net kariuomenę išsodinti męgine, bet tas nepasisekė.

UŽKAUKAZĖJ TURKAI SKAUDŽIAI TAPO SUMUŠTI.

Nėra jokių abejonių, kad Užkaukazėj turkai gavo skaudų smūgį. Jų kariuomenė tapo sumušta ir rusų vis dar tebeveinama. Likučiai išblaškytos kariuomenės bėga į tvirtovę Erzerum, kad nuo besivejančių rusų pasislėpus. Pranešama, kad rusų kariuomenė jau netoli Erzerumo tvirtovės.

Išlaimėjus mūšį, rusams teko daug karinės medžiagos: laikraštis. Per miestą nese-

kanuolių, amunicijos, maisto ir tt., priede didelis imtinių skaičius.

ANGLŲ VEIKIMUS POTVINIAI SUTRUKDĖ.

Bekovojant Mesopotamijoj anglams su turkais patvino upė Tigris, taip kad dabar jie daugiau vargo ir bėdos turi su potviniu, negu su turkais. Tuo tarpu dalis anglų kariuomenės Kut-el-Amatoj yra turkų apsupta, o kita del patviniusio Tigris negali pagelbon eiti. Bent taip anglai dalykus perstato.

KITUOSE FRONTUOSE DIDE- LIŲ VEIKIMŲ NĖRA.

Rusijos mūšiai su austrais ir vokiečiais aprimo. Nebe to, kad smulkesnių susirėmimų nepasitaikytų. Bet didesnių mūšių nėra.

Belgijoj vokiečiai smarkiai užpildinėjo ant taikinų linijų, bet be pasisukimo. Vokiečiai vienoj vietoj paleido būvo kanuoles ir žvalgas, išsėdė nemažiau 20,000 šovinių, bet kuomet kariuomenė rengėsi pultis ant prancūzų, pastarieji paleido į vokiečius tokią smarkią ugnį, kad tie negalėjo nei iš savo apkasų pasirodyti.

Abelnai, visa veikmė apsi- reikšė šaudymuose iš kanuolių.

Vokiečiai Lietuvoj. Vokiečiai Lietuvoje elgiasi, lygiai kaip ir Lenkijoj. Neseniai išėjė įsakymas — už slėpimą rusų imtinių bausia mirtimi. Miestuose, miesteliuose ir sodžiuose vokiečiai iš kiekvieno gyvenimo imą 60 kap. karės mokesčio. Mokesčio nesumokėjusį išliečiuoja. Iš Lietuvos Vokietijon išgabenta visų rusų valdžios įstaigose tarnavusių valdininkų žmonos. Gyvenamieji arti karės lauko tegalį sėdėti savo vietoj pasikrauti vokiečių kariuomenės valdžios. Lietuva, esą, labai suvarginta. Vokiečiai Lietuvoj įveda savo prekybą ir žada ją atgaivinti.

Panevėžy išėinaš vokiečių ko daug karinės medžiagos: laikraštis. Per miestą nese-

mai peskrydės rusų orlaivis "Ilja Muromec", kurs vykusiai bombardavo prekių svirus. Panevėžy viskas brangu. Vokiečiai tiesia naują gelžke- lį, kuris sujungsias Kauną su Panevėžiu.

Latvių šaulius vokiečiai vadina latvių kazokais ir jų labai bijo. Kur zuikis gird, neperšoks, ten latvių "strel-nieks" peršliaužia ir įsiverš į vokiečių tarpą pridaro daug blėdės. Latvių kareiviams lengviaus yra veikti savo krašte, nes ji gerai pažįsta, taipgi kiekvienas beveik iš latvių savanorių moka vokiškai ir nesųkį apgauna vokiečių žvalgas atsakydami jiems vokiškai. Užtat jei kuomet vokiečiai pagaua latvių šaulį — retai kuomet paleidžia gyvą.

Vokiečių imtinius bureliais beveik kasdien atvaro Rygon. Visi vokiečių imtiniai išrodo labai menkai, apdaras plonu- tės ir tas apdriskas. Imtiniai pasakoją, kad Kemerno fronte neseniai buvo sukiles visas vokiečių atsarginių pulkas, del to, kad tris dienas gavo būti nevalgę ir neturėjo šiltesnio apdaro.

Petrapolis. Švedų komite- tas Lietuvai šelpti. Centralinio Komiteto atstovų sudarytas Stokholme iš švedų Komitetas Lietuvai šelpti darbu- jasi. Centralinio Komiteto pirmininkas M. Yčas gavo laišką iš Stokholmo Komiteto pirmininko, atstovo Karolio Lindhageno, kuriame jis praneša, kad lapkričio 13 d. jų Komitetas išsiuntė į Berlyną, Vilnių tam tikrą delegatą d-rą Soderbergą, vieno didžiojo švedų laikraščio redaktorių. Šis delegatas išstirsias vietoje lietuvių padėjimą, susižono- sią su pasilikusiais Vilniuje Komiteto nariai ir, pagrižęs, pranešias švedų Komitetui apie lietuvių stovį vokiečių užimtosiose vietose. Delegato siuntimas užtrūkęs todėl, kad vokiečių valdžia labai nenoromis leidusi Komiteto delegatą. Daug buvę rūpesnio ir vargo, kol galop buvęs gautas per švedijos ministeriją leidimas. Be to, pranešama, kad neseniai pagrižęs iš Vilniaus "Stokholms Dagblad" laikraščio korespondentas; su juo kalbėjėsis Komiteto sekretorius ir gavęs daug žinių. Švedų Komitetas išspaudinęs vi- suose laikraščiuose atsišauki- mus aukoti nukentėjusius Lie- tuvai.

Lietuvių Centralinio Komite- to biūrai susirašinėjo su užimtaja Lietuva kol kas dar nepavyko nusiųsti laišku Lietuvon. Pastaruoju laiku vokiečiai neįsileidžia iš Rusijos laišku, ir tuo tarpu biūras tikėtai tvarko gautus laiškus, kad progai atstiklus paleistų juos. Rūpinamasi gauti leidimas. ("Rygos Garsas")

Amerikos Žinios

POTVYNIAI.

Iš priežasties smarkaus lie- taus daugelyje Amerikos vie- tų išsiliejo upės ir pridarė la- bai daug nuostolių tų upių a- pielinkėse gulintiems mies- tams. Kairiuose miestuose tūkstančiai šeimynų, gy- venančių rusyse pasiliko be pastogės, prekės, sukrautos sklėpuose sugadinta. Nuosto- liai siekia milijonų dolerių. Kitose vietose, tai ir upių ne- reikėjo, kad užlieti žmonių gy- venimus. Sleniuose tiek daug vandens susirinko, kad su lai- vukais galima buvo ten plau- kiuoti.

Chicagoje susirinkęs vanduo sleniuose sutrukdė komunika- ciją. Galvekariai per kelias valandas negalėjo važiuoti, kol ugnagesiai neišpompavo vandens. Gyventojai iš rusių turėjo kraustyti pas savo kai- mynus, į augštą. Pietinėje miesto dalyje daug krautuvų sudėtį į sklepus tavorų sunai- kintą.

Illinois upė tai pakilo, kad aplinkinių miestelių gyventojai, kaip va. Persijos, Lowlandso, Havanos, La Salle ir kitų kraustėsi kitur. Daugumą iš pavojaus išgelbėta laivukais. Gyvenantieji Illinois upės a- pielinkėje fermeriai su savo šeimynomis ir manta persikėlė į augštesnes vietas.

Daugelyje vietų žmonėms reikalinga pagalba, ypač kur varguolių gyvenama.

WILSONAS POLITIŠKAIS TIKSLAIS RENGIA SI KELIONĖN.

Suv. Valstijų prezidentas, W. Wilsonas, mano netrukus apkeliauti rytines valstijas, kur jis laikys prakalbas apie Suv. Valstijų kariuomenės su- stiprinimą ir padidinimą, a- pie ką ir Suv. Valstijų kon- gresas bus svarstoma.

Be to, žinoma, prezidentas Wilsonas pasistengs sustiprin- ti savo kandidatūrą į Suv. Valstijų prezidentus, kurio rinkimai atsibus šiais metais.

ROOSEVELTAS SMERKIA WILSONO POLITIKĄ.

Gal niekas nėra tokiu dide- liu Suv. Valstijų prezidento Wilsono "watchful waiting" politikos priešu, kaip buvęs Suv. Valstijų prezidentas Teo- doras Rooseveltas. Kilus ko- kiam nors nesusipratimui su Europos kariaujančiomis vie- špatijomis, Wilsonas stengėsi nemalonumus ramiai būdu pra- šalinti ir visuomet pasitenkin- davo tuomi kas jam buvo tų viešpatijų pasiulyta. Teodo- ras Rooseveltas įžiūrėdamas tokioje Wilsono politikoje a- merikiečių garbės inžeidimą, visuomet sukdavo savo pa- sekęjį tarpe trukmą ir pa- smerkdavo prez. Wilsono poli- tikavimą būdus, kaip Ame- rikai kenksmingus.

Meksikonams nužudžius ke- liolika nekaltų Amerikos pilie- čių, prez. Wilsonas, berod, užsibaigus didžiai karei.

ta pačia politika mano pasi- tenkinti. Tas taip inkiršino T. Rooseveltą, kad jis prakalbo- se, spaudoje, tiesiog pradėjo užsipildinėti ant prez. Wilso- no. Ragino amerikiečius pro- testuoti, ir galop įsiveržti Meksikon, kad tą nerimaujan- čią šalį nuraminus. Ameri- kiečiams būtų ne pro šalį tru- patėlį po Meksiką pasišvais- čius, tai jų dauguma pilnai su- tinkna su Roosevelto nuomone, kad Meksika tik spēka gali bū- ti nuraminta. Gal ir ištikrų- jų Meksikai reikalinga tokios priemonės, nes kitaip jina gali visai iš lygsvaros iškrypti.

Kaip prez. Wilsoną, taip T. Rooseveltą prie politikavimo paskatina dar šių metų Suv. Valstijų prezidento rinkimai. Mat, kiekvienas iš jų norėtų patekti į Amerikos valdonus.

PRIEŠ CARANZĄ KELIAMA NAUJA REVOLIUCIJA.

Suv. Valstijų valdžia gavo iš Meksikos nuo savo agentų žinių, kad prieš naująjį Suv. Valstijų pripažintą Meksikos prezidentą, gen. Carranzą, rengiama nauja revoliucija. Carranzos gyvenimui gresias pavojus, nes naujosios revo- lūcijos šalininkai nusprendė jį nužudyti.

Apie apsaugojimą Suv. Val- stijų piliečių gyvasties ir tur- to gen. Carranza negalės da- bar nei manyti, nes pats savo gyvenimą turįs nuo pavojaus išgelbėti.

Dar pranešama, kad nauja revoliucija bus paskelbta tuo- jaus, kaip Carranza pasiskelbs amerikiečių globėju.

I naujos revoliucijos vadus nurodoma gen. Carranzos ka- riuomenės viršininkai genero- lai Obregonas ir Gonzales, ku- rie prie pirmos progos steng- sis Meksikos valdymą į savo rankas paimti.

Kaip matyti, Carranzos pa- dėjimas visai blogas. Reikia jam ir Suv. Valstijas paten- kinti ir meksikiečiams intikti, o čia naujos bėdos, kaip ylos iš maišo lenda.

Nekaip ir Suv. Valstijų val- džiai su Meksikos prezidentu paskyrimu sekasi. Jei meksi- kiečiai suklis prieš Carranzą, Suv. Valstijoms pasiliks vie- nas kelias: ar Carranzą ginti, ar visoms Meksikos riaušiams padėjus, paskirti meksikie- čiams už valdovą tokį žmogų, kurs ne bandito profesija už- siima, bet žmones galėtų su- valdyti.

AEMRIKOS ŽYDŲ KON- GRESAS.

Šiomis dienomis Chicagoje įvyksta Amerikos žydų kon- gresas, į kurį renkasi šimtais delegatai iš visų Amerikos kampų. Šis žydų kongresas būsiąs tik pradžia kito milži- niško kongreso, kuris dar ši- met turės įvykti.

Kongresų tikslas: pasirū- lioti nekaltų Amerikos pilie- čių, prez. Wilsonas, berod, užsibaigus didžiai karei.

Iš Liet. Gyvenimo Amerikoje.

VANDERGRIFT, PA.

A. a. Agota Grigaliūnienė.
Sausio 6 d., 1916 m. mirė mūsų miestelyje Agota Ramonaitė Grigaliūnienė, 26 metų amžiaus moteriškė. Velionė paėjo iš Kauno gub., Saulių pav. Seduvos miestelio. Į Ameriką atkeliavo 1909 metais.

Būdama Amerikoje a. a. Agota prigulėjo prie SLRKA. 113-tos kuopos ir šv. Gertrudos moterų dr. jos. Šių draugijų nariai ir narės ir atidavė jai paskutinį patarnavimą, palaidoję jos kūną parapijos kapuose. Laidotuvės atsiuvo sausio 8 dieną.

Paliko savo jauną vyrą dideliame nuliūdime.

Lai būna jai lengva Amerikos žemėlė!

K. S.

P. S. Kas norėtų daugiau žinių apie velionę sužinoti, tegul kreipiasi šiuo antraštu: K. Grigaliūnas, Box 106, Vandergrift, Pa.

DISCOVERY, B. C. CANADA.

Smarki žiema.

Pas mus dabar tai tikras nuobodos laikas. Prismojo labai giliai. Žmonės pabugę šalčio ir bedarbės važiuoja į Savienytas Valstijas laimioti iškoti. Šalčiai pas mus smarkūs. Mažieji ežerai užšalo. Laivai sustojo plaukioje. Pačtas labai nereguliariai vaikštinėja.

Aukso šalis.

Mūsų apylinkės daugiausia kalnuotos. Vasaros metu čia kasama rūda ir auksas. Kai kurie žmonės ir žiemą po sniegą kasinėja, ieškodami brangiųjų metalų. Už geros rūdos toną, iškasant atliūno ežero apylinkėje, mokama 60,000 dolerių; gryno pelno pasiekia 30,000 dolerių. Tai brangiausias rūda. Kaip pasakoja man p. G. Aleksander kompanija norinti tą vietą nupirkti ir siūlo 1,000,000 dolerių, bet jiai neparduodas be 2,000,000 dolerių ir dar nori tos kompanijos dalininku palikti.

Reikia dar priminti, kad mūsų apylinkėse gelžkelių labai mažai randasi. Augti kalnai ir ežerai neleidžia čia gelžkelių tiesti. Siuntiniai labai brangiai pas mus atsieina.

Nelaimingas atsitikimas.

Nelabai senai čia nelaimė atsitiko. Žmogus vežė pačtas žuimimis. Tuotarpu iš oro nukrito toks didelis akmuo, kad išmušė 50 pėdų pločio skylę, užmušė žmogų ir 3 žūnes.

Darbai.

Žiemos metu darbai pas mus visai sumažėja. Šalčiams prasidėjus žmonės daugiausia užsiminėja medžioklei ir minta pūkštiena ir žvėrieną. Mėsą patys suvalgo, o už skurą ir plunksnas nusiperka duonai miltų. Bet ne vienam ir su vargu pasitaiko susipažinti. Kartais ir nelaimių atsitinka.

Lietuvių šioje apylinkėje, kaip teko sužinoti, yra tik 3 Daugiausia indijonai. Taipgi yra švedų ir keletas airių.

Aliaskos Sakalėlis.

BINGHAMTON, N. Y.

Socijalistų pramogos.

Sausio 6 d. koks tai "cielikų" kunigažis laikė prakalbą lietuvių svetainėje. Prakalbos mūsų "cielikams" visai nepatiko, nes tas kalbėtojas prisikino draugams tikėti į Dievą ir t. t. Paskiausiai buvo rinkta kolektas. Surinko 7 dol. pinigais, gaudžius ir riešutų. Matyt, mūsų "cielikai"

savo kunigėlį norėjo suselpti kuogausiansia.

Pragyvenęs pas mūs cielikus visą savaitę, tas kunigažis išdumė kitur socijalistų avelių kirpti.

"Bambizas".

YOUNGSTOWN, OHIO.

Streikas jau pasibaigė.

Darbininkai sugrįžo darban, bet nevisi. Daug yra suareštuotų ir pabėgusių. Suareštuotus labai baidd. East Youngstown dabar baisiai atrodė, taip kaip po karės. Daugybė biznių sunaikinta. Nuostolių, padaryta už 2,500,000 dolerių. Pagal pačių biznių pasakojimų nuostoliai taip dideli, kad sunku juos suskaičiuoti. Kas gi juos atlygins? Visi biznieriai iš svetintaučių susidėjo, gi svetintaučiai jų turtus ir sudegino. Geriausia miesto dalį sunaikino.

Dabar visų suareštuotųjų advokatai klausinėja prie kokių draugijų jie prigulėjo. Daugelis sakosi buvę socijalistais; randasi ir anarkistų. Mat, ir iš kitur pribuvo streikininkams į pagalbą visokie geradėjai. Alus ir degtinė laike streiko upeliais bėgo. 18 salinių streikieriai ištuštino. Sausio 7 dieną 4 val. po pietų visos smuklės majoro paliepmu buvo uždarytos. Bet streikieriai duris ir langus išmušė, nešė nešė svaigalus, iš salinių. Sausio 8 tą dieną, subačioje, buvo įsakyta visame Youngstown'e uždaryti salinius. Vėliaus saliniai uždaryta ir visuose aplinkiniuose miesteliuose.

Dabar pas mus darbininkų trūksta. Kas iš lietuvių norėtų gauti darbo geležies dirbtvėse, galėtų čia lengvai darbą suieškoti. Ir mokesčių darbininkams pakėlė: dabar moka nuo 19% iki 22% ir valandą. Amatninkams moka net 44c. ir valandą.

Youngstown'o miestelio sudėginime daugiausia dalyvavo slavokai, rumunai, rusai, italai, vokiečiai ir kaip paskiausiai pasirodė buvo ir lietuvių suareštuota.

Katalikas.

NORWOOD, MASS.

Liet. Kooperacijos veikimas.

Sausio 16 d. atsibuvo Norwoodo Lietuvių Kooperacijos metinis susirinkimas, kuriame buvo išduotas iš krautuvės stovio raportas. Iš raporto pasirodė, kad nuo koop. krautuvės įsikurimo jos kapitalas paauugo iki tūkstančio dolerių; pirkėjų krautuvė turi apie du šimtus. Nutarta pirkėjams duoti antrą nuolaitį nuo išperkamų prekių. Taipgi įvesta keletas pagerinimų. Toliaus išrinkta šiems metams valdyba: V. Kudirka — pirm., J. Kavaliauskas — pirm. pagel., A. Glebauskas — prot. rašt., J. Karnita — fin. rašt., A. Paleiūnas — išd. Susirinkimas buvo labai rimtas.

Pipiras.

"Cicilikai" katalikišką laikraštį sukratė.

Kaip tik mūsų miestelio lietuvių katalikai pasistatė bažnyčią, pradėjo ją visi skaitlingai lankyti. Net ir tie jauno, kurie pirmiausia buvo visokio plauko laisvamanių ir "cielikų" savadžiūti. Todel "cielikai" labai nusiminė. Štai, tulas Aidas verkia "Laisvėje", kad jei ir laisvamaniai pradėjo eiti į bažnyčią, tai turbūt "cielikai" nyksta. Nors Norwood'e gyvena visų rytinių valstijų "cielikų" vyriausias, bet nebegali ir jis "cielikų" išganyti. Girde jau, kad draugai ketina kokią tai Mockų šauktis, į pa-

gelbę, kad juos sudrutintų, bet kas žin ar sudrutins? Gali visai nusilpninti. Lauksime to laiko. Mūsų "cielikai" ne tik bažnyčios neužkenčia, bet ir katalikišką laikraštį. Štai į vieną namą ateina katalikiškas laikraštis, kurio prenumeratorių ant augšto gyvena, gi apačioje "cielikas". Pamates, kad tame laikraštyje nurodoma jų klaidas, emė ta straipsnį ir iškramtė dantis, gi paduodamas tą laikraštį katalikui, pasakė, būk tai pelės taip padariusios. Katalikas laikraštį ir rankas pėmes, suprato, kad tai dvikojų pelių būta, nes dantų nemažų būta, bet nieko apie tai "cielikui" nesakė.

Pipiras.

IŠ LOPEZ IR BERNICE, PA.

SLRKA. — mūsų viltis.

Jau pora ar net ir daugiau mėnesių praslinko, kaip buvau garsinęs "Drauge" apie mūsų apylinkių lietuvių veikimą. Kaikuriems tas nepatiko; nors nekritikavo mane per laikraštį, bet kitokiais būdais patenkino iškėjo. Kaikurie praktišiais metais mėgino čia suverti SLA kuopą, bet nepavyko. Manė uždėti kokią tai "insurance", bet ir tas sukeilių žmonių pinigais vėjais nuėjo.

Galėtume labai lengvai ir nuo laisvamanybės ir nuo svetimų grašių rankiotųjį apsisaugoti, jei visi prigulėtume prie SLRKA kuopos. Bet mūsų žmoneliai lyg ko bijosi, neturi noro prie labai gerų organizacijų prigulėti. Paklausk jų, kodėl nesiraišo į katalikiškas organizacijas, tai sako, kad mažai iš jų nauda. Girdi, mes prigulėsime ir pinigų mokėsime, o nauda turės tik organizacijų sekretoriai. Broliai ir sesutės, S. L. R. K. A. stovi ant gerų pamatų ir suteikia kiekvienam pašelpą ligoje ir išmoka pomirtines. Į kurį skyrių tik ne būsi užsirašęs ir pilnai užsimokėjęs — to skyriaus ir privilegijomis naudosis. Susivienijimo sekretorius nieko bendro neturi su jūsų pinigais; organizacija ne vieno sekretoriaus arba raštininko moki, bet visų susivienijimo narių, kurie turi organizacijos reikaluose pilną balsą. Vietoj klausius visokių katalikiško susivienijimo priešių plepalų, patarčių jums, broliai ir sesutės, skaityti naudingus laikraščius ir būtinai SLRKA. organą "Drauge", kurį šiais metais gauna beveik kožnas susivienijimo narys. Organe rasite daug žinių apie SLRKA. ir šiaip jau naudingų patarimų. Tik pasinaudokite gera proga.

Daug mūsų lietuvių prisirašo į lenkiškas draugystes ir apdraudos organizacijas, moka ten dvigubai brangiau, o paklausyk kodėl jie taip daro, tai gauni atsakymą, kad paslenkus esą smagiau ir ištikimiau. Mat, lenkas lietuvių pavadiną "pan Jozef", arba mandagiai užprašo: "proszę usiąs" — tai lietuvis lenkui su kūnu ir dūšia parsiduoda. — Ir dvigubai mokėsia, — sako, bile "ponu" būsiu. Bet pažinrinkie kas atsitinka, kuomet lietuvi būda sutinka: — Cham litwinisko, — išsižiojęs lenkas rėkia. Mūsų šikiai tik pas svetintaučius nandą inžiūri, juos savo pinigais šelpia, o savųjų naudingiausių sumanymų ir darbų nemato. Patarčiau svetimo švarko mylėtojams atskleisti lietuvišką knygą ar laikraštį, tuojais galės pastebėti kame tiesa glūdi. Tai gi, gerbiamieji, daugiaus vienybės mums reiki, ir daugiaus katalikiškos

organizacijos ir laikraščio geresnio supratimo. Skaitykite SLRKA. organą "Drauge", iš kurio daug gero patirsite ir visi išvien dirbdami, galėsime daug naudingą darbą nuveikti.

V. Urbanavičius.

SLRKA. 159-os kuopos raštinin.

SLRKA. Centro raštinės domai

Dažnai pasitaiko, kad S. L. R. K. A. centro raštinėje įvyksta klaidų delei narių suspensavimui. Padėkime, centro sekretorius garsina organe, kad tokie ir tokie nariai yra neužsimokėję, o tuo tarpu jų narių būta užsimokėjusių. Belei to kila kartais daug nesmagumų.

Todel mes, žemiau pasirašę, 159 kuopos nariai, išreiškiame pageidavimą, kad centro raštinė atidžiau dabotų savo knygas ir daugiaus tokių nemalonių paklaidų nedarytų. Šis pageidavimas per kuopos susirinkimą nutarta pasiųsti į organą "Drauge".

Vincas Grušauskas, pirm., Juozas Valinčius, kasier., J. P. Petrauskas, fin. sek., Antanas Valinčius, narys.

Jei centro raštinėje nepasitaikys klaidų, tai ir nariai bus patenkinti ir priešams lūpos bus užtaupytos.

V. Urbanavičius.

HARTFORD, CONN.

Vyčių susirinkimas.

Sausio 16 dieną Lietuvos Vyčių 6 kuopa laikė savo susirinkimą. Po protokolo perskaitymo nauja kuopos valdyba užėmė savo vietas ir prasi-dėjo kuopos reikalų svarstymai.

Susitvėrė Kat. Spaudos dr. jos kuopa.

Pirmiausia nutarta sutverti Katalikų Spaudos Dr. jos kuopą. Kun. J. Ambotui pasiūlymus K. Sp. Dr. jos nandą, susirašė į naują kuopą 35 nariai ir dar tikinos, kad ateinančių susirinkimą dar daugiaus prisirašys.

Mūsų klebonas, kun. J. Ambotas, daugiausia čia darbuojasi. Kiekvienas geras sumanymas susilaukia iš jo pusės kuogeriausio pritartinio.

Vyčiai visiems prigelbsti.

Tautos Fondo skyriui atsišaukus į Vyčių kuopą, kad jie padėtų surengti šv. Kazimiero dienų iškilmes. Vyčiai pradžioje tą dieną sulaukė kokią komediją vakaro pamarginimui.

Paskiausias SLRKA. 89 kuopa kreipėsi prie Vyčių su prašymu padėti jiems parengti vakarą. Vyčių kuopos nariai sutiko ir SLRKA. 89 kuopai prigelbėti.

SLRKA. 89 kuopos vakaras rengiamas Hartforde S. L. R. K. A. Conn. apskrčio vardu. Kaip matome, L. Vyčiai neatsisako geriams sumanymams pritarti ir ant kiek spēkos leidžia visiems pritaria.

Be to žuvusios Chicago vytytės A. Lavinaitės paminklo pastatymui suaukausta šiame susirinkime \$5.10. Gi p-lė A. Stravinskaitė paskirta tam tikslui aukų parinkti.

L. Vyčių 6 kp. koresp.

NEWARK, N. J.

Iš šv. Ražantiaus dr. jos veikimo.

Jau metai, kaip mūsų draugija gyvuoja. Pamėnėjimui metinių sukaktuvių sausio 23 dieną buvo rengta didelės prakalbos ir apvaikšiojimas.

Šv. Ražantiaus dr. jos prisidėjo prie Moterų Sąjungos apšvietos skyriaus ir daug kitų sumanymų įvykino. Rūpinasi kiek galėdama Lietuvos pavargėliais, prisidedama prie rinkimo nuo karės nukentėjusių aukių.

Dabar žada Lietuvos pavargėliams parinkti drabužių ir

daug kitų naudingų darbų atlikti.

J. Dumšaitė, sek.

COLLINSVILLE, ILL.

Nauja valdyba.

SLRKA. 161 kuopa laikytame metiniame susirinkime apkalbėjus bėgančius kuopos reikalus išrinko šiems metams naują kuopos valdybą, į kurią pateko: Bern. Stumbras — pirm., J. Gudeliauskas — pirm. pagelb., Izid. Kimutis — prot. rašt., Kaz. Žukas — fin. rašt., Juoz. Raulinskis — kasier., Teklė Andriukaičiūtė ir Kaz. Juodis — kasos glob. Maršalkomis išrinkta J. Aleksa — M. Pilks. Ligonijų prižiūrėtojais — Agota Moskionė, Petronė Miluvienė, M. Gudeliauskas ir J. Norkus.

169 kuopos susirinkimai atsibūna kiekvieno mėnesio pirmą nedėdienį, šv. Petro ir Povilo svetainėje.

Mūsų kuopa gana puikiai gyvuoja. Jei dar prie jos prisidėtų daugiau narių, tai galima būtų daug daugiau naudingų darbų nuveikti.

J. G.

SPRING VALLEY, ILL.

SLRKA. 146 kuopos susirinkimas.

Sausio 16 dieną, š. m., S. L. R. K. A. 146 kuopa laikė metinį susirinkimą, ant kurio susirinko bemaž visi kuopos nariai. Apsvarsčius kuopos bėgančius reikalus išrinkta nauja valdyba ir paskirta: S. L. R. K. A. 1-ojo apskrčio suvažiavimui atstovas, p. J. Grudis. Prie astovo išrinkimo daugiausia prisidėjo vietos klebonas, kun. A. Deksnis, kuris aiškino, kaip svarba yra kuopai turėti savo atstovą apskrčio suvažiavime. Prie to ir atstovo kelionės lėšas daugiausia kun. A. Deksnis padengė. Jis vienas tik paspyrė pinigų, kiek sykiu visos kuopos nariai.

Rengiamo balius ir prakalbos.

Sausio 29 d. nutarta parengti balių su prakalbomis ir kitais pamarginimais. Pusė pelno nuo rengiamo vakaro skiriama Tautos Fondui, tai gi pageidaujama, kad kuogdaugiausia žmonių sueitų, nes Lietuvai pašelpa labai reikalinga.

J. G.

CLEVELAND, OHIO.

Mirė jauna lietuvaitė.

Sausio 15 d. po trumpos ligos pasimirė jauna mergina, p-lė Elena Masilionutė. Velionė paėjo iš Kauno gub. Ukmergės pav. Subačius parapijos, Ziliškių kaimo. Atkeliavus Amerikon tuojais prisirašė prie SLRKA. 50 kp., vėliau prisirašė prie L. V. 25 kuopos. Velionė šioj šalyje mažai teturėjo giminių, bet būdama dora ir mandagi daug prigulėjo ingijo.

L. Vyčių 25 kuopa suaukė sausio 16 d. ekstrai susirinkimui ir nutarė nupirkti savo mirusios narės pagerimui puikų gyvų gėlių vainiką. Daug vainikų sudėjo ir pavienios ypatos, kaip va: L. Vyčių 25 kp. pirm. p-lė D. Zvingelutė, p-ni M. Bučinienė, p-lės P. Čeriankaitė, Z. Bagdžiūnaitė.

Puikų gėlių kryžių atsuntė L. Vyčių 31 kuopa iš Akron, Ohio. Buvo dar ir daugiaus.

Šermenys atsiuvo pas giminių p. Joną Čerianką. Palaidota sausio 18 d., lydydant L. Vyčių 25 kuopos nariams ir dangeliui žmonių. Pamaldos atsibuvo šv. Jungio par. bažnyčioje. Vietos Klebonas, kun. J. Halaburda pasakė gražų pamokslą.

Lai būna jai lengva Amerikos žemėlė!

Kas norėtų plačiau apie velionę sužinoti, kreipkitės šiuo adresu: J. Čerianka, 1532 E. nigo Augustino Petraičio su-

36 str., Cleveland, Ohio.

M. S. — vis.

PAINSDALE, MICH.

Kun. Dr. A. Maliauskio atsilankymas.

Nedėlio, sausio 16 d., atsilankė pas mus gerb. kun. Dr. A. Maliauskis; atlaikė sumą, pasakė gražų pamokslą, kaip buvo ankščiau pagarsinta, 5 v. saleje laikė prakalbą. Žmonių ant prakalbų susirinko didėkai, nežūrint baises oro, nes tąją dieną labai pūstė ir visos gatvės buvo užklotos keturių pėdų gylis sniegu. Gerb. kalbėtojas pasakė net dvi prakalbi, kurios pilnai patenkino klausytojus. Klausytojai pagerbė kalbėtoją ne rankų plojimais, bet dūsavimais ir ašaromis iššauktais iškalbiu nupiešimu neapsakomai skaudžių vargų pagimdytų nežmoniškų karės.

Aukos Lietuvos reikalams.

Tarpe kalbų saukuota tėvynės reikalams \$100.00. Čia paduodu davėjų aukų vardų surašą:

Aukojo:

Karelis Tvarkūnas \$10.00.

Po \$5.00: Antanas Taranda, Rapolas Pociūnas.

Stasys Petniūnas \$2.50.

Po \$2.00: Vladas Usaris, Kazys Masiūnas, Rapolas Janauskas, Juozapas Meilis, Jonas Kapočius, Stanislovas Vahanga, Pr. Markevičius, D. Mielnikas.

Simonas Kapočius \$1.50.

Po \$1.00: Ambrozus Šmirtas, Juoz. Leita, Bol. Puritis, Stas. Kiševičius, Ben. Alkansas, Kaz. Šestokas, Vinc. Marševičius, Alek. Aganauskas, S. Morkūnas, Ig. Sakalys, Ad. Bakušionis, Step. Valakas.

Petras Karvelis, Jonas Kojas, Jonas Genys, Jonas Melinis, Pr. Tvarjonis, Zigm. Juknys, Jurgis Markauskas, Mik. Virbalas, Mik. Stvoš, Jonas Kapočius, Mot. Masaluskas, Vik. Pileckas, Mik. Gleznis, Kaz. Madeičia, Anup. Kazlauskas, Jok. Pišėika, Jonas Masimas, Vinc. Grigas, Stas. Puskalakis, Raul. Markūnas, Konst. Janušas, Jonas Miline, Mik. Rutkauskis, Juoz. Juknevičius, Stas. Ivanauskas, St. Motiejūnas, St. Katauskas, Vinc. Juknevičius, Juoz. Repeška, Juoz. Černiauskas, Viktoras Purilis, Rap. Morkūnas, Jurgis Tvarjonas.

Po 50 centų:

Kaz. Leita, J. Sutkūnas, Bol. Taliūnas, J. Petrika, Jul. Vaičiūnas, Stas. Gleznis, Stas. Ališaukis, Mik. Zubelis.

Po 30 centų: Kaz. Puknys. Klebonas papildė iki šito.

Gerb. kalbėtojas gerėjosi pavizdingai ramiu klausytojų užsilankymu.

Čia randasi keletas iš Chicago atsibaususių "cielikėlių", bet jų svetainėje nebuvo girdėti nei matyti.

Rap. Pociūnas.

GILBERTVILLE, MASS.

Darbai.

Šis miestelis yra nedidelis, gyventojų turi apie 2,500. Dirbtuvės yra dvi vilnoninės: karšči, verpia ir audžia. Nuo sausio 13 dienos G. H. Gilbert Mfg Co., pakėlė savo višiams darbininkams algą po 6 1/4 centų ant dolerio. Dabai eina gerai, iš kitur pribuvusiems lengva gauti darbą.

Apšvieta.

Apšvieta labai žemai stovi, laikraštį labai mažai kas teškaito; jei katram patari užsirašyt koki gerą laikraštį, tai sako: — neturin pinigų. O prie baro tai kiekvieną vakarą nueina.

Naujas kunigas - klebonas.

Viena svarbiausių žinių mūsų padangės, tai lietuvių kliš adresu: J. Čerianka, 1532 E. nigo Augustino Petraičio su-

alankymas. Jis klebonas grįžti lietuviams ir lenkams. Duok Dieve kun. A. Petraičiui gerai darbaotis šiame miestelyje.

"Cicilikų" prakalbos.

Kaip vietiniai vadina "cielikais", surengė didesnę prakalbą. Buvo pakviesta visų Gilbertvillės lietuvių G. H. Tempers svetainė sausio 16 d., š. m. pasiklausyti prakalbų. Bet "cielikams" didelė nelaimė atsitiko, nes nieks nepirbuvo ant tų didžiųjų prakalbų. Vos 6 "cielikai" apsilankė. Turėjo už svetainę užmokėti ir pajaukų iki ausų gavo. Turės mūsų "šikalistai" visai išnykti, nes nėra kam prie jų prisidėti, visi mato, kad jie dar grinoriai tebėra.

Sakalek. Janaitis.

BARSTOW, CALIFORNIA.

Baisus potvynis.

Sausio 18 dieną mūsų apylinkėje lietus pridarė labai daug eibių. Lijo per tris dienas. 10 žemųjų lėkoni bu pastogės; 7 stabas vanduo nūgriovė; taip pat da tiltai visai sugadino. Santa Fe geležinkelį išplovė. Vieną tiltą 10,000 tonų sunkumo vanduo nuo Bastowo stoties nunešė net už vieno mylios tolumo. 16 pasakojimų traukinių iš Chicago sustojo mūsų miestelyje. Per tris dienas mūsų nedidelio miestelio viešbučiai buvo grūstę prigristi keliauninkais.

Barstowo miestelis priklauso 300 gyventojų, per vidurį miestelio plaukia maza upelė. Iš visų pusių kalnai. Pasitaisius smarkianus lietuvių miestelis ir jo apylinkės vandeniu patvinsta. Bet tokio baisaus potvynio, kaip šimmet, nei vienas miestelių senų gyventojų neatsimena.

Lietuviai šiame miestelyje nemėgsta apsigyventi, nes čia smulkii nėra, tai ir lietuviai nei vieno nesimato. Daugiau čia "Car Shop Co." dirbtuvėse dirba vokiečiai ir amerikoniai. Darbai neblogiaus. Patarčiau lietuviams bedarbiams važiuoti per Santa Fe kompaniją, kurios ofisas randasi Chicago, prie 18 ir Clark gatvių. Ši kompanija visur turi savo hotelius, kuriose galima veltui gauti pramaitinimą. Aš važiuau keturias paras. Valgi gavau veltui. Dabar esu vienas tarp svetintaučių, tik vienas mano maraminias — tai "Draugas", "Darbininkas", "Vytytis" ir "Zvirblis", kurie mane čia aplanko.

Slasys Svogūnas.

HARRISSON, N. J.

SLRKA. nauja kuopa gerai gyvuoja.

Mūsų miestelyje peraitais, 1915 metais, ragiūčio mėnesį tapo suorganizuota nauja, 165 SLRKA. kuopa. Suorganizuoti kuopą mums padėjo p. p. Mikolas Akialis ir Kazimieras Vaskevičius iš Newark, N. J. Narių dabar mūsų naujoji kuopoj išviso yra 17. Daugumo Harrissono ir Kearney miestelių lietuvių pirmiausia prigulėjo prie 36-tos kuopos Newark, N. J., bet dabar jau 6 nariai persikėlė į mūsų naują kuopą. Susirinkimai atsi-būna kiekvieno mėnesio antroje sėdą.

Rengiamo prakalbos.

Sausio 12-tą buvo laikytas metinis susirinkimas, kuriame nutarta parengti prakalbą. Prakalbos atsiubus ateinant nedėdienį, sausio 30 dieną. Kalbės p. K. Krušinskas, Susivienijimo Centro prezidentas.

Taipogi bus priimami ir nauji nariai.

Jur. Svetulėvičius,

165 kuopos rašt.

Ačiū p. M. Tulobos pasidaravimui čia užsimezgė nauja 174 SLRKA. kuopa. Kuopa turi apie 15 sąnarių, iš kurių keletas prigluli prie pašėpos skyriaus.

Čia turimi paminėti, kad pas mus žmonės pradeda jau suprasti, kad geriau yra prigulėti prie didelės organizacijos, kaip prie mažos draugijos, kurios silpnai gyvuoja ir nieko svarbaus nenuveikia. Prie SLRKA. rašosi, bet ne tiek, kiek reiktų, kad rašytųsi. Labai pageidaujami organizatoriai, kurie gerai supranta šios organizacijos reikalus, kad jie prie kiekvienos progos aiškintų žmonėms apie šią organizaciją, t. y. SLRKA. Bet pas mus, jei viskas taip eis pirmyn, kaip iki šiolai buvo, tai netrukus kuopos narių skaičius dvigubai paugs. 174 kp. susirinkimai laikosi Karalienės Aniolų parapijineje svetainėje.

V. Banaitis, sekr.

NEW HAVEN, CONN.

S. L. R. K. A. reikalais.

Pastaruoju laiku SLRKA. kuopa pakilo naujų narių skaitliniui, taip, kad poros sąnarių pasidaravimu prie kuopos prisirašė per vieną susirinkimą 10, o per kitą net suvirš 20 naujų sąnarių. Matoriai New Haveno lietuviai pradeda suprasti katalikiško susivienijimo vertę ir katalikų organizaciją.

Susirinkimus kuopa laiko antrą kiekvieno mėnesio nedėdienį, pabažnytinėje svetainėje, 4 valandą po pietų, todėl kiekvienam katalikui gera proga ateiti ir prie kuopos prisirašyti.

Aplamai žiūrint į SLRKA. ir ateinančių seimą, noriu paduoti keletą savo minčių.

Kadangi kiekviena tauta, kiekviena žymesnė organizacija svarbesnius savo veikimo momentus pamini kas penki, dešimt ar keliolika metų, tai ir mes, pažiūrėję į praėjusią SLRKA. istoriją, pamatysime, kad šiemet pripuola mums švesti penkiolikos metų nuo atsiskirimo SLRKA. nuo laisvamaniškos dvasios sukurtųjų jubiliejų. Mes aiškiai matome, kad jeigu mes diduma, lietuviai katalikai, iki šiolai būtume drąsėję su laisvamanių sąjėga, tai nebūtume dar nieko nuveikę katalikų tautiečių labui.

Todel, mano nuomone, šiais metais visos S. L. R. K. A. kuopos turėtų rengti prakalbas ir stengtis SLRKA. narių skaitlių padidinti, taip kad ateinančių jubilėjinis seimas skaitytų ne 10,000 sąnarių, bet 20,000. Tą mes galime lengvai padaryti. Tik reikia geroro veikėjų, nes šiandien žmonės, ačiū katalikiškos spaudos prasiplatinimui, pradeda pelus nuo grūdų atskirti.

Tai gi stokim visi į darbą! Pakuoniškis.

EASTON, PA.

Patenkintas iš gery laikraščių ir knygų.

„Draugų“ ir Darbininkų, kuriuos užsiskaitau per „Zvaigždės“ redakciją, gavau. Taip pat ir Metraštį apšaukiau. Begalo esu dėkingas už taip gerus laikraščius ir puikią knygą. Galesiu dabar naudingai ir linksmai laiką praleisti. Koznam vienam patarčiau Liet. Kat. Spaudos Draugijos Metraštį kalendarį išsirašyti, nes tai geriausia kuomet nors lietuvių spaudoje išėjusi knyga. Galima ten rasti visokių žinių žinių. Kiekvienoje lietuvių stuboje turėtų šiais metais būlinti Metraštis rasti.

M. Songaila

Worcesterio Liet. Draugijos.

Moksleivių susirinkimas.

Sausio 16 d., 1916, buvo laikytas A. L. R. K. Moksleivių susirinkimas p-lės Migauskaitės namuose.

Šiame susirinkime nutarta: vesti susirinkimus parlamentariškų teisių prisilaikant, prisidėti prie vietos Tautos Fondo skyrusiam veikimui; p-lės Tamos Migauskaitės išrinkta delegatų į Tautos Fondo skyrusiam susirinkimui. Paskiausias nutarta, kad pusė laiko moksleivių susirinkimas, o kita pusė lietuvių gramatikos ir lietuvių Istorijos studijavimui. Ant ateinančio susirinkimo bus svarstoma apie diskusiją įvedimą.

Ateinantis susirinkimas bus laikomas pono Vaškevičiaus namuose.

Amerikos Lietuwaitė.

Saldžiausio Vardo Jėzaus draugija.

Saldžiausio Vardo Jėzaus draugija jau 6 m. kaip Worcesterį gyvuoja. Tai yra vyrių pašėpinė draugija, tikrai katalikiška. Ši draugija turi didelį narių skaitlį. Ji yra vienatinė Worcesterį pašėpinė draugija, kuri atlieka 2 kartų į metus išpažintį. Parengia dideles iškilmes Saldžiausio Jėzaus dienoje. Tą dieną įvyksta apvaikšėjimai, laikoma iškilmingos šv. mišios ir draugijos nariai tą dieną prieina prie Dievo stalo. Saldžiausio Vardo Jėzaus draugijos stovis labai puikus. Būtų geistina, kad daugias mūsų Worcesterio lietuvių katalikų vyrių prie šios naudingos draugijos prisidėtų. Į šios draugijos valdybą įeina: J. Šukis — pirm., K. Kulšauskas — pirm. pagalb., M. Ulevičius — prot. rašt., S. Grinkevičius — fin. rašt., P. Zataveckas — išd. Susirinkimai atsibūna pirmos savaitės kiekvieno mėnesio subotą, lietuvių svetainėje, 20 Waverly gatvė.

Šventos Onos draugijos susirinkimas.

Sausio 7 d. šv. Onos moterų draugija laikė metinį susirinkimą. Buvo daug svarbių nutarimų padaryta. Nutarta surengti vasario 10 d. balius su pamarginimais lietuvių svetainėje.

Nauja valdyba.

Į 1916 metų naują valdybą tapo išrinkta: p-ni P. Stočkienė — pirm., p-ni A. Šukienė — pirm. pagalb., p-ni M. Klorkaitienė — rašt., p-ni O. Grišaitienė — išd., kun. J. J. Jakaitis — dvas. vad.

A. S.

Šelpkime nuo karės nukentėjusius Lietuvoje drabužiais.

Worcesteriečiai ir vėl pradėjo vykinti naudingą ir didelį darbą: Rinkti drabužius karės pavargėliams Lietuvoje. Šitas sumanymas yra labai naudingas, kadangi dabar šalčiams užstojus, mūsų broliai ir seserys Lietuvoje gal neturi nei drabužių nuo šalčio apsiginti. Gal iš mūsų Worcesteriečių lietuvių atsirastų tie, kurie turi nereikalingų drabužių ir panorės juos paaukoti Lietuvos pavargėliams. Ši auka gal ne viena lietuvių nuramins ir išgelbės ji nuo šalčio pavojaus. Drabužius galima kiekvienos sešėdos vakarą pasiųsti ar atnešti Lietuvos svetainėn, 20 Waverly st.

Taip pat yra išrinkta vyrai, kurie eis per stubas ir rinks drabužius, bet jeigu dėl kokios priežasties, kuriuos nors namus neatsilankytų, ma-

lonėkite patys į svetainę atnešti.

Duodant drabužius reikia juos gerai išvalyti ir sutaisyti, kad drabužis būtų geriausioje tyarkoje. Be to reikia gražiai sulankstyti, kad tuojaus be jokio darbo būtų galima drabužius išsiųsti. Duodant drabužius reikia gerai apsvarstyti: ar bus nuvargėliams reikalingi? Žinoma suplyšęs drabužis visai nepageidaujamas, jeigu jo negalima būtų net nešioti.

Taip pat galima ir visai naujus drabužius aukoti. Ir tas būtų labai pageidaujama.

Prie drabužių aukotojai gali prisegti kortelę su savo vardu, pavarde ir antraštu. Kitą syk gali pasitaikyti, kad aukavusio drabužis pateks į gimnazičiams ar pažįstamiems. Kaip jiems būtų linkma atsiminus, kad apie juos atsimena savieji. Galima siųsti visokius vyriškus ir moteriškus drabužius. Taip pat vaikams ir mergaitėms. Visą galima siųsti, kas tik gali nelaiminguosius nuo šalčio apginti, kaip va: žiponus, paltutus, kelines, pančėkas, pirštines, andarokus, marškinėms, megstines kepurės moteriškas ir vyriškas (Skrybėlių nereik siųsti, kadangi jos užima daug vietos ir, žinoma, pavargėliams jos nebus naudingos), geres čėverykus ir tam panašius daiktus.

Todel visi, kurie norite prie šio prakilnaus darbo prisidėti malonėkite tuojaus drabužius surinkti ir sutvarkyti, kad galima būtų juos netrukus Lietuvos pavargėliams išsiųsti.

Į peržiūrėjimo drabužių komisiją išrinkta p-lės M. Landzūtė, J. Steponaitė, O. Lieterskaitė, M. Veniukė, p-ni K. Mažeika ir K. Bartkus. Taip pat yra ir kita komisija drabužių surinkimui paskirta.

Amerikos Lietuwaitė.

WAUKEGAN, ILL. Didelė nelaimė.

Subatoje, sausio 22 d. per neatsargumą užsidegė gesolinai, kuris eksploduodamas labai apdegino p. Mokiene, kuri už valandų pasimirė džiausiuose skausmuose. Velionė dar suspėta aprūpinti sakramentais prieš mirsiant. Laidotuvės iškilmingai atsibuvo šv. Baltramiejaus liet. bažnyčioje, sausio 25 d.

Atsargiausi, moterėls, su gesolinu ir kitais panašiais eksploduojančiais dalykais lai šį nelaimę bus daugiam perserģėjimu ir pomokinimu.

Panedėlyj vietos klebonas, gerb. kun. Zakauskas, suriškė moterystės ryšiu dvi jauni porėli. Ilgų ir laimingų jiems metų.

Ateinančią nedėlia, sausio 30 d., SLRKA. 177 kp. rengia didelias prakalbas, kame žada atsilankyti kalbėtojai iš Chicagos didmiesčio. Patartina kuoskaitlingiausiai atsilankyti ir dėtis į tą milžinišką organizaciją.

Darbai čia eina gan gerai. Kas nenori, tas nedirba. Ir iš kitur atvažiuoję lengvai darbus gauna. Uždarbiai palyginamai nemaži.

Jis ir Aš.

ŠELPKIME LIETUVĄ AUKO DAMI TAUTOS FONDUI.

Melrose Parko Lietuviai.

šv. Jono Krikštytojaus draugijos susirinkimas.

Ignaco Valčiūlio svetainėje šv. Jono Krikštytojaus draugystė laikė savo mėnesinį susirinkimą, ned. sausio 16 d., 1916. Į susirinkimą narių atsiėkė nedaugiau. Pirmiausia buvo priimama nauji nariai. Toliau sekė laiškų skaitymas. Vienam šv. Onos moterų dr-jai kvietė prie rengimo linksmo vakaro. Pakvietimas priimtas rankų plojimu. Lietuvių ūkininkų Klubas pakvietimas ant kito tos draugijos rengimo vakaro, nebuvo taip karštai paremtas, kaip moterų, kadangi ta draugystė tikslais nuo kitų skiriasi. Toliau buvo svarstyta kiti draugijos svarbes reikalai. Daug neužbaigtų reikalų atidėta ant priešmetinio susirinkimo, kuriame bus renkama naujiems metams valdyba. Ant galo pasitarta apie surengimą baliaus paskutinę subatą prieš užgavėnes. Susirinkimas tuomi ir užsibaigė.

Draugystės Narys.

Liet. Dram. Klubas nelaimės.

Liet. Dram. Klubas priliptu liepto galą. Merginų taip kaip ir neturi. Vieną vakarą klubo nariai suėję ant repeticijų, pradėjo ant „steičiaus“ viens kitą bombarduoti besimokindami roles. Mat, vienas žino gerai, kitas dar geriau, — tai vienas kito nenori klausyti. Tik prie muštinių nepriėjo. Vienas „eicilikutis“ nuo estrados į svetainės kampą buvo paleistas. Tai merginos, kurios dar ejo mokintis, sustreikavo. Neina nei prie tų, nei prie kitų. Gal mūsų žmonės atvirs ant geresnio kelio ir daugiau „eicilikutis“ nedraugaus. Viensielikutis“ neapsimoka klausyti.

Melrosietis.

iš lietuvių gyvenimo.

Mūsų miestelis nedidelis. Aplinkui yra dar daugiau tokių miesčiukų. Apie linkėje randasi nemažai ir farmų. O ras čia sveikas ir tyras, ypač vasaros laiku. Visokių tautų žmonių čia apsigyveno, nemažai jų tarpe ir lietuvių, kuri už valandų pasimirė džiausiuose skausmuose. Velionė dar suspėta aprūpinti sakramentais prieš mirsiant. Laidotuvės iškilmingai atsibuvo šv. Baltramiejaus liet. bažnyčioje, sausio 25 d.

Atsargiausi, moterėls, su gesolinu ir kitais panašiais eksploduojančiais dalykais lai šį nelaimę bus daugiam perserģėjimu ir pomokinimu.

Panedėlyj vietos klebonas, gerb. kun. Zakauskas, suriškė moterystės ryšiu dvi jauni porėli. Ilgų ir laimingų jiems metų.

Ateinančią nedėlia, sausio 30 d., SLRKA. 177 kp. rengia didelias prakalbas, kame žada atsilankyti kalbėtojai iš Chicagos didmiesčio. Patartina kuoskaitlingiausiai atsilankyti ir dėtis į tą milžinišką organizaciją.

Darbai čia eina gan gerai. Kas nenori, tas nedirba. Ir iš kitur atvažiuoję lengvai darbus gauna. Uždarbiai palyginamai nemaži.

Darbai.

Metai atgal darbai prastai čia ejo, bet dabar ačiū Dievui pagerėjo. Visi džiaugiasi, kad gali savo gyvenimo reikalus keletą centų uždirbti. Darbas gauti labai lengva. Vyrams ypač gerai su darbais sekasi; kiek prasčiau merginoms, nes „Can Co.“ dirbtuvės pradėjo prastai dirbti. Kitas sunkiai kelius metus išdirbęs dirbtuvėje, nieko neturi. Jo visi uždarbiai ne ant apėdėlų ar kokių kitų papuošimų išleisti, ne, jis juos sudėję į vietinę amžiną banką — salūną, iš kur niekada nebeišsiims. Vietoj išsirašyti sau naudingą laikraštį, kad pasiskaitėms apie pasaulio žinias, mūsų žmonės sudėda sa-

vo pinigėlius salūno pabarėn. Kur ejo, kur nėjo, o į salūną vis pataikė. Ir visokius ten pasikalbėjimus varo. „Cicilikutis“ su kataliku ginčijasi ir abudu girtu.

Draugijų darbavimasis.

Nemažai Melrose Parke turime ir visokios rūšies draugijų. Pirmiausia paminėsiu tautiškas: Kunig. Algirdo — seniausia ir tvirčiausia draugija. Pirmiausia ji turėjo suvirš pusterčio šimto narių, dabar — gi tik pusantro šimto priškai. Draugijos turtas siekia poros tūkstančių dolerių; L. Ūkėsų Klubas narių turi apie šešiasdešimtis; S. L. A. kuopa nariais negali pasidžiaugti, nes jų nedaug ir turi, vos dvidešimtis; po „eicilikų“ globa neseniai susitvers Sūnų ir Dukterų dr-jai labai išpalengva auga. Jaunimo draugijas turime šokias: Lietuvių Dr. Klubas, ir kurį priklauso keli „eicilikučiai, baidžia smukti; Politikos Lietuvių klubas, taip pat esantis „eicilikučius“ abazo globoje, savo garnizono nebegali susirankioti. Vienu žodžiu laisvamanybė pas mus baigia nusi-

bankrutyti

Katalikiškos draugijos.

Iš katalikų pusės, ačiū Dievui, jau pradėjo apsiireikšti didis subruzdymas. Draugijos auga ir bujoja. Tvirčiausia tai šv. Jono Krikštytojaus dr-jai, kuri antrais savo gyvavimo metais susilaukė nemažai skaičiaus narių. Turi suviršim keturių šimtų dolerių kapitalo; šv. Onos moterų ir panašios draugystės, dar nėra metų, kaip susitvėrė, narių jau turi virš septyniadešimtis, g kapitalo virš poros šimtų dolerių; Melrose Parko jaunimas susispietęs į Lietuvos Vyčių kuopą, nušvietė mūsų miestelio padanges. Nors L. V. kuopa narių turi nedaugiau, 70 ypatų, bet savo darbais apšvietė srityje, visus pralenkė.

Lietuviškos katalikiškos bažnyčios reikale.

Tokiame gražiame miestelyje, kaip Melrose Park, būtų labai naudinga ir reikalinga turėti lietuvių bažnyčią. Melrose Parko lietuviams būtų daug smagiau veikti, jei būtų kam juos paskatinti prie darbo. Kaip smagu būtų nuėję pasiklausti lietuviškų giesmelių ir naudingų pamokinių. Čia lietuvių katalikų daug randasi ir visi jie lankosi italų bažnyčioje, bet nėra patenkinti, nes vis, mat, svetima vieta. Prie bažnyčios galima būtų intaisyti vakarams, susirinkimams svetainę ir daugias nebereikėtų iškelti pas kitas vietas ir duoti save išnaudoti.

Bažnyčios statymo sumanymą pradėjus vykinti, paremtų jį ir lietuvių draugystės ir lietuviai biznieri ir paprasti darbininkai.

Būtų labai gerai, kad Melrose Parko draugijos sušauktų visuotinę lietuvių susirinkimą to dalyko apsvartymui, išrinktų komisiją bažnyčios žemės nupirkimui ir išpalengva pradėtų kiltą sumanymą vykinti. Jau nuo seniai lietuviai apie savo bažnyčią kalba, bet vis bijosi darbą pradėti.

Mano nuomone, mums, Melrose Parko lietuviams, reikėtų tuojaus savo lietuviška bažnyčią pasirūpinti. Tad ir kviečiu visus Melrose Parko lietuvius šį svarbų dalyką apgalvoti ir neilgai laukus vykinti.

Darbininkas.

Waterburio Kampelis.

šv. Juozapo lietuvių mokyklos vakaras.

Sausio 14 dieną, šių metų, vietinis vargonininkas p. J. Kovas ir vėl su savo jaunuomis artistėmis parengė puikų vakarą. Vaidino „Išganymo Apsireikšimų“ dalį, šešiuose atidengimuose: šventa šeima, Aigipte, šv. šeima pas šv. Joną mažutėlį tyruose svečiuosna, šv. Seimyna Nazaretė, Jėzus dvylikos metų, Jėzus pasilieka bažnyčioje tarp daktarų, Marija ir Juozapas atranda Jėzų. Tos mergaitės taip puikiai buvo išmokintos kalbėti, ir kančias nuoduoti, kad žavėjo publiką; nebuvo galo rankų pliauskėjimams, ypač kada Marija randojo praužvusio Jėzaus. Moterys žiūredamos į šį vaizdelį pradėjo verksti. Ir scena visiems šešiams atidengimams buvo gražiai pritaikinta. Užvis gražiausį išpudį darė scena bažnyčioje, kada Jėzus pasilikęs Daktarų tarpe juosius mokino. Garbė šv. Juozapo mokyklos artistėms ir jų lavintojui!

Prieš užgavėnes žadama pasistatyti to veikalo tąsą.

Vienas iš Žiūrėtojų.

Vyčių reikale.

Daug rašoma ir kalbama apie Vyčius, o jų Waterburyj dar vis neatsiranda. Kas tam kaltas, negalima atspėti. Daugiausia kaltinama vietinis vargonininkas, J. V. Kovas. Girdi, kodėl jis nesutveria Vyčių kuopos; užsima labai daug su vietine mokykla, turi didelį chorą, su kuriuo veikia gana plačiai, „Aido“ draugijoj rezisteriauja, o Vyčiais vis dar dar nesirūpina ir jų kuopos nesutveria. Atvažiuavę į Waterbury, sutikau p. Kovą ir klausin: — Kodėl jūsų mieste dar Vyčių nėra, ir kodėl taip ilgai kuopos netveriat?

Ką p. Kovas apie Vyčius sako

—Brolau, Vyčiai pas mus labai reikalingi ir jų veikimui mūsų mieste dirva plati; kodėl Vyčiai iki šiol Waterburyj neatsirado, tai ilga istorija, — pasakojo p. Kovas. — Aš parvažiuavęs iš seimo, kuris buvo Broekton, Mass, tuojau ant „Aido“ draugijos susirinkimo ir pasiūliau, kad „Aidas“ Vyčiais pasikeistų, bet mano pasiūlymas buvo šaltai priimtas. „Aido“ draugija vėliau gavo nuo Vyčių centro valdybos laiškus, pakviečiančius, kad ji prisidėtų prie Vyčių, bet tur būt ir tie laišukai buvo be pasekmių. Šv. Juozapo chorą, buvau sumanęs reorganizuoti į Vyčių draugiją, bet permačiau, kad būtų galėję nenusisekti, kadangi veik visi „Aido“ nariai prigluli prie choro, ir visuomet kiekviename reikale vieni kitus remia. Kur choras, ten ir „Aidas“, kur „Aidas“, čia ir choras. Būtų išėję daug nesmagumų. Čia yra ir blaivininkų dalis jaunomėnės ratelis, kuris taip pat vienas mažai ką veikia, nes veik visi ratelio nariai tai tie patys asmenys, ir kad ką veikia, išvien su kitomis draugijomis susideda. Bėpigu buvo sutverti Vyčių kuopas ten, kur dar nebuvo arba nėra suorganizuota jaunomėnė, bet Waterburyj jau apie dešimtis metų kaip gyvuoja „Aidas“ ir šv. Juozapo choras ir visi išvien dirba. Tas jaunimo burys susideda iš pusantro šimto asmenų ir mūsų mieste jie yra labai daug nuveikę, ypač scenos srityje. Reikia dar pridurti, kad šv. Juozapo choras kas metai surengia po keturis, kitą syk ir daugiau koncertų. Visą pelną auksia parapijos arba moky-

los naudai. Reikia priminti, kad „Aido“ draugija visuomet prie bendro darbo prisideda. Taigi, mat, kame klūtyys Vyčių atsiradimui. Tos draugijos senai jau gyvuoja, dar nei „Vyčių“ pasaulį nebuvo, jos jau visvien veikė daug, ir kas sykis veikia daugiau, ir tobūlinosi savo veikime. Vyčius tvieriant kiek pairutės pasidarytų. Mes keli lygiai apie tai galvojame, kaip čia Vyčių kuopą patalpinti. Galutinai, keturi mėnesiai atgal „Aido“ draugija paskyrė vieną narį, p. J. Salūną, kad jis sutvertų Vyčius, ir prižadėjo remti, o dar iki šiol Vyčių kaip nėra, taip nėra, nors ponas Netolitas dažnai savo korespondencijose ragina Vyčius tverti. Bet aš nei truputį neabejoju, kad Vyčiai mūsų mieste, ar pirmiau ar vėliau, bet vis susiorganizuos. Argi p. J. Salūnas kuopos nesutvertų?

Taip pasikalbėjau su p. J. V. Kovu apie nebuvimą Waterburyje Vyčių kuopos.

Serapinas.

Red. priešas: Jei dar ilgiau waterburiečiai apie Vyčius kalbės, kad jų reikia, o kuopos vis neturės, skaitytojams iki gyvam kauli inkvės. Kiek korespondentų apie Vyčių reikalingumą rašė, manytumėn, kad jau iš tų korespondentų gražių Vyčių kuopą galima būtų sudaryti. Waterburio jaunimui patartina — nusto kite kalbėti, o padarykite štai ką: sušaukite susirinkimą ir užkvieskite jaunimą rašyti prie Vyčių organizacijos. Jei norinėjų tiek daug yra, bematant ir kuopa išdygs. O del veikime išsitemimo, bus užtektinai ir Vyčiams ir visoms kitoms draugijoms. Pavydėti ner ko.

Lietuviai Kitur.

LONDONAS.

Vakų vakaras.

Antrą Kalėdų dieną čia buvo surengtas vaikams vakaras, kuris atsibuvo klubo salėje. 70 stalai buvo apkrauti piragais ir arbata. Visi susirinkusieji vaikai buvo iki soties pavaišinti. Be to buvo puikiai parėdyta Kalėdų eglaitė. Taip pat buvo dalinama saldainiai ir dovanos. Dovanas tik tie gavo, kurie padainavo arba ką kitą atliko. Tvarka buvo puiki: visi vaikai, ir mergaitės buvo susodinti paeiliui. Susirinkusiems vaikams vietos klebonas paaiškino apie tikėjimo svarbą. Kaikuriuos vaikus pastebėjau pusėtinai išlavintais, tat ačiū tėvams.

Grudžio mėnesio pabaigoj oras dažnai mainėsi.

Šiuom kartu svarbių naujienų iš lietuvių gyvenimo nesi-girdėti.

Kalmavertis.

„Draugas“ Geriausias Lietuvių Draugas. Skaitykite „Draugą“.

Redakcijos Pastabos.

Tverkim Naujas S.I.R.K.A. Kuopas.

Rokuojama Amerikoje lietuvių apie pusę milijono. Iš jų 10.000 priklauso prie katalikų Susivienijimo. Tas reikštų, kad apie 2 tik lietuvių nuosimėnų prieguli prie S. L. R. K. A. Kurgi kiti 98 nuosimėnų? Atmeskite dar 6-10 procentų, kurie prieguli į panašias katalikų Susivienijimų organizacijas arba S. L. R. K. A. nenorėdiančių prisirašyti dėl savo suceilikėjimo ar sulaisvaiminėjimo, atimkite dalį ir negalėsiančių ar tai dėl senatvės ar nesveikatos prisirašyti, turėsime mažesnius 60-85 nuosimėnų lietuvių, kurie arba į jokią draugiją neprieguli arba pasitenkina pašalpinėmis draugijomis.

Koki plati dirra S. L. R. K. A. Iš tų 60-85 nuosimėnų dalis apie katalikų Susivienijimą nėra girdėjusi, kita dalis, kad ir girdėjusi, katalikų Su-mo ne pažįsta; trečia dalis bus tokių, kuriems reikia tik paskatinimo prisirašyti, o taptų gerais Su-mo nariais. Tarp tokių labiausia reikia varyti agitaciją. O jos pas mus taip mažai.

Pradžiai darykime štai ką. Palikime apskričiams darbuoti po didesnes kolonijas, o atkreipkime atidą į mažesnes. Kiek yra Amerikoje miestų, miestelių, kuriuose lietuvių gyvena po kelis asmenis ar šeimininkus, kas ir besuskaitys? Peržiūrėję kuopų sąrašą, pamatysime, kad veik visos ar didžiuma kuopų randasi vis tokiose miestuose, kur lietuviai skaito mi šimtais arba tūkstančiais. Mažosios lietuvių kolonijos stovi aplaisotos. Ten netik ką S. L. R. K. A. kuopų nesiranda, bet nėra nei jokių draugijų. Tokių miestukų pilna rytuose ir vakaruose. Prie jų reiki priieiti ir kuopas ten sutverti.

Kas turi tokiose kolonijose giminių, draugų, pažįstamų, turėtų raginti su-

verti S. L. R. K. A. kuopas. Bet užvis daugiausia čia galėtų padirbėti gerb. kunigija, dvasiškaiai. Su tu kolonijū lietuviams dvasiškaia susiduria tikėjimo reikalais. Kodelgi neparaginti tu kolonijū lietuviams tverti katalikų Su-mo kuopas? Jei gerb. kunigai ir šiaip kas gali ir tai atkreipti tinkama domą ir sulys išgalės pasidarbuoti, kiek tai katalikų Su-mas naujų kuopų ir narių susilauktų! Koks tai būtų Susivienijimui ir abelnai katalikams pliusas!

Kad vargo kryželių su savo negalia ir mirtini likusiemis pepalikus, lietuviams reikia savo sveikatą ir gyvastį apdrausti. O kur geriau apdrausi, jei ne katalikų Susivienijime? Ir ne vien sveikata ir gyvastis S. L. R. K. A. apdraudžiama — ex officio apdraudžiama ir katalikystė su lietuviyste.

Tad į darbą, kam tik braugi lietuvių gerovė!

Del Aukų Rinkimo Lietuvai.

Šiomis dienomis Tautos Fondo valdyba į didžiūją lietuvių kolonijų išsiuntinėjo tam tikrus atsišaukimus ar aukų rinkimo blankus. Su naujais metais Tautos Fondas pasiryžo aukų rinkimą sistematuoti, sutvarkyti, prie tėvynės reikalams aukojimo pritraukti kodidžiausias miltas.

P-as J. Butkus padavė šioms metams sumanymą, aukas Lietuvai rinkti, užsidedant tame tikrus savaitinius mokesnius, kad ir po 5 centus kas savaitę. P-o J. Butkaus sumanymą Tautos Fondas ir rengiasi gyveniman künyti.

Išdirbtas aukų rinkimo planas toks: Tautos Fondo skyriai (kur jų dar nėra, reik sutverti) per savo nusikurtus kolektočius turi stabas ir kvieisti kiekvieną lietuvių kas savaitę aukoti Tautos Fondui po penktu-

ka, o kas išsigali ir dau-giau. Tie kolektočiai ir namus turi lankyti kas mėnuo, suminti už mėnesį savaitines aukas, perduoti vietas Tautos Fondo skyriaus išdininkui (po kauli-ja). Tokiu būdu surinktos aukos bus tuojaus siunčiamos centraliam Tautos Fondo išdininkui, p. B. Vaišnorai, kuris yra po \$20.000 kauli-ja (reikale bus padidinta). O iš ten aukos didelėmis sumomis bus siunčiamos Lietuvon.

Reik tik pageidauti, kad į tai Lietuvai aukojimą įsitrauktų kodaugiausia žmonių. Nors pirmesni aukų rinkimo būdai (per prakalbas, apvaikšiojimus, vakarus, Tautos Šventę) davė nemažus rezultatus, bet visgi ne tokius, kokių buvo pageidaujama. Penktuką į savaitę paaukoti nėra sunku, kad ir paprastam darbininkui, iš kurių susideda veik visa mūsų tauta.

Vienas laikraštis labai lietuviams barė už jų neduosumą. Sako, žiūrėkite, viename žydų susirinkime suaukota apie milijoną dolerių. Tai kur pasišventimas! O mes lietuviai, sako, kiek suaukojome? Milijoninių aukų iš lietuvių nėra ko reikalau. Bepigu tūkstančiais aukoti tam, kuris varto milijonais. Tokiam kelius tūkstančius paaukoti lengva. Iš kur-gi lietuvių, tie paprastai darbininkai aukos, kad jie netik tūkstančių, bet daugiausia nei šimtų dolerių neturi? Mažas, muolatines aukas, betgi kiekvienas gali sudėti ant tėvynės aukuro. O jei atsiminsime, kad mūsų esama šimtai tūkstančių, tad ir iš mažų aukų galėsime sudaryti šimtus tūkstančių. Tik nei vienas, kas gali, privalo nuo aukojimo neatsisakyti ir aukų rinkimui gelbėti.

"Pinigas kalba, pinigas tyli", sako patarlė. Surinkime šimtus tūkstančių aukų, o pamatysime, kad apie lietuvių prašneks ir su pagarba atsineš visos kitos tautos, jų spauda.

Kadangi Tautos Fondo valdybos atsišaukimai ne visais gal lietuvių kolonijas pasieks, tad del aukų rinkimo blankų ir atsišaukimų, paaiškinimų — tes-

kreipia prie Tautos Fondo raštinko, šiuo adresu: A. A. Šlakis, 3255 So. Halsted st, Chicago, Ill. Tik sukrusime visi, kas turi ar-timo ir tautos meilę!

MERGINOS IR MOTE-RYS, APSIDRAUSKITE S. L. R. K. A. M. MOT. SAJUNGOJ.

Sajunga yra didžiausia lietuvių ir moterų organizacija Amerikoje, kuri savo narėms daug pagelbos suteikia. Sajunga suteikia pagalbą ligoj, pagalbą gimimams mirusių narių, pagalbą apsvietos srityje ir daugybės kito gero.

Sajungiečių mokesniai eina pačioms ant naudos. Visi pinigai, sumokėti į pašelpo skyrių, eina į pašelpo išdą, iš kurio vien tik pašelpa yra mokama susirgusioms narėms. Visi pinigai, pažymėti į pomirtinį skyrių, eina į pomirtinį išdą skyrių, iš kurio vien tik pomirtinės yra išmokama, kam narė buvo paženklinusi išmokėti. Visi pinigai, įmokėti į apsvietos skyrių, eina vien tik apsvietos tikslui. Todel, matote, viskas tvarkoje ir sulys valstybių teisių vedama; narės yra gerai apsaugotos ir neturi jokių abejonių. Merginos ir moters, apsidraus- skaitie keleropai didesniu.

Naujomis kuopoms įstojimai bus mažesni. Tverkite naujas kuopas, o apturėsite naudą sau ir organizacijai. Visos sajungietės prie darbo, kad u-mai turėtume vieną tūkstantį (1,000) narių.

Valdyba.

Bent kiek galėdami pasirodyti pasauliui su kairiais savo kultūros nuoveikalais, la-bai turime parausti pažvelgti į mūsų teatrą. Delko? Tarp keleto mažesnių priežasčių svarbiausi yra ta, kad mes te- atrą, dar nors tik gimusi, pavertėme į biznio tvarinį. Per daug jau mes jį išnaudojome: žiūrime kaip į koki gausy-trumpame laike. Moters ir merginos gali gero bei nau-

dingo atiekti sau, prisirašy-damos į tą taip tvirtą ir galin-gą organizaciją, Lietuvių R. K. Moterų Sąjungą. Dabar tam geriausias laikas. Prisirašykite prie savo kuopos, jei-gu jūsų mieste randasi Liet. R. K. Moterų Sąjungos kuopas. Jeigu jūsų mieste nėra Liet. R. K. Moterų Sąjungos kuopos, kuri veiklesnė mergi-na arba moteris sutverkite kuopą tokiuose miestuose, kur nėra Sąjungos kuopos. Su-tverkite nors iš dešimties na-rių, o apturėsite garbingą pa-minėjimą savo pasidarbuo-imui delei moterų gero. Susi-žinkite tuojaus su centro raštinko: — p-le M. Gurinskaitė, 3347 So. Auburn ave., Chi-cago, Ill., ir visas reikalingas žinias apturėsite. Tverkite Sąjungos kuopas dabar ir ne-laikite rytojau. "Ką šian-dien nuveiksi, tai turėsi, ką ant rytojau atidėsi, tai nie-kuomet neatsieksi". Visos merginos ir moters, prie dar-bo!

Ta mergina ar moteris, ku-ri pasidarbuos sutveriant nors vieną A. L. R. K. Mot. kuopą, apturės iš centro tam tik-rą garbės ženklą, o ta, kuri sutvers ne mažiau kaip tris (3) kuopas, apturės gryno aukso žiedą su Sąjungos žen-ku.

Visos Sąjungos kuopos dirb- kiti šį metų kogeriausia; pa- rodykite visuomenei, kad jūs kuopas auga ir atsižymi savo darbštumu; padarykite narių skaitlių keleropai didesniu. Naujomis kuopoms įstojimai bus mažesni. Tverkite naujas kuopas, o apturėsite naudą sau ir organizacijai. Visos sajungietės prie darbo, kad u-mai turėtume vieną tūkstantį (1,000) narių.

Valdyba.

Prikelkim Teatrą.

Bent kiek galėdami pasirodyti pasauliui su kairiais savo kultūros nuoveikalais, la-bai turime parausti pažvelgti į mūsų teatrą. Delko? Tarp keleto mažesnių priežasčių svarbiausi yra ta, kad mes te- atrą, dar nors tik gimusi, pavertėme į biznio tvarinį. Per daug jau mes jį išnaudojome: žiūrime kaip į koki gausy-trumpame laike. Moters ir merginos gali gero bei nau-

kus tikslui. Teatras yra veid-rodžių meno, dailės, kultūros. Bet mes, palikę tą augstą idė-ją, prie kurios teatras priva-lo siekti, pavertėme it į kokią kolekto masiną ir už jo pasi- slėpę ubagaujame. Nesakau, kad nereikia aukų, kolekty- Ko reikia, tai reikia: ypatin- gai dabartinu laiku, kuomet karės audros siaučia mūsų tėvynėj Lietuvoj. Tėvynė rei- kalauja pagelbos, o mes auko- kime, gelbėkime ją... Bet ne- užkraukim tą sunkią našą vien ant teatro! Palikę kitus dar parankesnius šaltinius, nekinkykite tai į vien nelai- mingą teatrą: leiskim jam nors kiek paaukti, atsikvėpti, ištiesti savo jaunutę nugarą, kuri yra negailestingai ap- sunkinta. Pavyzdin, jeigu mes apsuksinsim silpną, vos gimusį kūdikį, ar galima lau- ki jo išaugant, veikiant! Jei- gu ir išaugs, bus šleivas-krei- vas; sarmatytumas pasirodys į žmones. Beabejo, kuomet te- atrą išstobulinsime, pastatys- me ant kojų, turėsime teisę reiklauti daugiau ir nauda bus. Dar painkime pavydin- biuznierį ir reikalaukime, kad jis atiduotų visas pinigus, ku- nie implaukė į jo kasą. Gi bi- znierius, atidavęs visus pin- gus, nebeturėtų iš ko pirkti prekų; biznis eity silpnyn ir mes netik amaugtumam vaiz- bą, bet su laiku nebeturėtu- me nei iš ko aukų praktyti. Panašus likimas laukia ir mū- sų teatrą. Tad pirmiausiai atsižvelgkime į užlaikymą te- atro, o paskui, kiek galint prašykim aukų be skriaudos.

Lai nesidžiauja koki "su- saide" parangsi neva teatrą ir pasipelnijusi gerokai. Ko- kį prasižengimą daro prieš vi- so pasaulio dailę! Daugiausia statoma ditkanės vertės veika- lai, o į atlikimą dar mažiau paisoma iš dailės atžvilgio. Kuoni gi mes penime ištro- kusią dvasinio maisto nelai- mingąją publiką! Manding liandis nepamano, nenaujaui, bile tik pramonys, buvo "fo- nių"... Bet mes, turime nu- jausti, koks dvasios bankru- tas laukia mūsų lietuvių. Juk mes čia esame svetimoje ša- lyj, kur ant mūsų praklinios dvasios krinta nuodai, prista- tyta žabangų. Pakol buvome tėvynėj, mūsų dvasią traukė prie praklinnų gamtos gro- žė; ten mus džiugino žydinčios pievos, lakstutės giesmės, girių ošimas... Ten kėlė mūsų dvasią sesučių daina... Čia mes susispietę, it skruzdės, tarp kalnų, apriksusių mūrų, tad mūsų dvasia ypačiai reiklau- ja peno, nusiramavimo, grožės.

Valdyba.

Visa mūsų atida sukoncen- truota šelpti pavargėjus, pa- bėgėlius. Gražus darbas — žmogų aprūpinti valgiu, šil- ma, vandeniu, oru. Bet ne vie- na duona žmogus gyvena. Skaitome, kad viens sotus, kas alkanas tvirksta, ir baisu, kad jis koją iš stubos iškėlęs nei- šžadėtų tėvynės. Delko, kad per daug mūsų žmonės pavir- šutiniai. Reikėtų pakelti jų dvasią ir angstu susipratimu sumegsti. Taip kad joks žė- mes plotas jų neatskirtų. Kol žmonės mus nebus lavinami mūsų tautos pamatais, tol net pakilusios dvasios, mok- slo, dvasios, links tenai ir rišis tenai, kur tą paki- lumą ingavo. Tuomet visados grės mūsų pabėgėjimas ir ko- lonistams pavojus apkopojimo mūsų tautos nuo buimiansių jos atžalų. Delko vokiečiams, kuriems buvo duota mokslo, nesigailama universitetų, nėra reikalo bijotis ar jis klusų nelaisvę, arba persikels į ki- tą pusę okeano. Visa viltį tautos užlaikymo daugumas

Ir teatras iš dalies visa pa- guoda, jeigu jau ne salinas. Nepeikiu megejų, kurie ren- gia vakarėlius, bet progra- man dėti vaidinimą tik tuo- met, kada nors vienas iš ren- gėjų būtų apsiapinęs su see- na ir nebrukti "šlamšto". Ma- žiau atkreipti atidos į medžia- giską pusę, bet pasistengti, kad viskas būtų atsakančiai. Taipgi kur jau randasi vie- nas kitas prasilavinęs akto- rius, tverti ratelius su tikslu lavintis scenoje. Rengiant vakarus, reikia visuomet tu- rėti tinkamų drapanų kostiu- mų, grima ir tt. ir užlaik- ti savo archivą. Neuzmirkti ratelio izdo, kad prisiejęs rei- kalui, rezisierius bei gabes- niai ypatai būtų atlyginama. Žodžiu, kas teatro, atiduoti te- atrui. Dažnai pasitaiko liki- mo atbloktų iš Lietuvos ir ga- lių ypata, bet čia del sunkių aplinkybių nyksta drange su savo talentu. Tad leiskime mes juos prie teatro, o jie nu- stebias savo gabumais. Man rodos, visiems reikėtų atjausti tokiems rateliams, remti juos, užjausti ir gerbti kaippo kul- tūros žiedą, kuoni didžioja- si visos civilizuotos tautos.

M. S.

Kada Prade- sime Funda- mentališką Darbą.

Visa mūsų atida sukoncen- truota šelpti pavargėjus, pa- bėgėlius. Gražus darbas — žmogų aprūpinti valgiu, šil- ma, vandeniu, oru. Bet ne vie- na duona žmogus gyvena. Skaitome, kad viens sotus, kas alkanas tvirksta, ir baisu, kad jis koją iš stubos iškėlęs nei- šžadėtų tėvynės. Delko, kad per daug mūsų žmonės pavir- šutiniai. Reikėtų pakelti jų dvasią ir angstu susipratimu sumegsti. Taip kad joks žė- mes plotas jų neatskirtų. Kol žmonės mus nebus lavinami mūsų tautos pamatais, tol net pakilusios dvasios, mok- slo, dvasios, links tenai ir rišis tenai, kur tą paki- lumą ingavo. Tuomet visados grės mūsų pabėgėjimas ir ko- lonistams pavojus apkopojimo mūsų tautos nuo buimiansių jos atžalų. Delko vokiečiams, kuriems buvo duota mokslo, nesigailama universitetų, nėra reikalo bijotis ar jis klusų nelaisvę, arba persikels į ki- tą pusę okeano. Visa viltį tautos užlaikymo daugumas

"Ne Prie Savo Darbo" ir "Kemėšinė Politika".

Gavau ir as gerb. d-ro A. L. Graičūno aplinkraščių. Joje mintin atkreipiau atidą į "Katalikų" No. 3 straipsnį "Ne prie savo darbo", ir prie tos progos perbėgau t. y. "Kemėšinė politika".

"Ne prie savo darbo" — manau padarė į ma- nę įspūdį. Atrodo, kad ji rašė žmogus pagantas už karko ar sėdintis ant dikčios asiruojausios kedės. Ir visas tas straipsnis kaž- koks kemėšinis, ligus- tas... Ji beskaitant, jaučiaus pabėgėlius į kompaniją kokio tai "truputėlininko", kuris nemėgsta ar ne- moka pats, liečiant svarbius klausimus, rimtai kaip reikia pažvelgti į gvilidenamus dalykus, ir kitiems reikalavimus stato tik "truputį pažvelgti", "truputį peržiūrėti", "truputį pasimokinti"... Per tai ir visas straipsnis atrodo kaž- kokių "truputėlinių", sudėtu iš įvairių trupinėlių sistomis tiek nešvarių, kad ne visi Amerikoje lietuviai sutiktų laikyti juos čia pat kur uždarų.

Straipsnis "Ne prie savo darbo" turi "truputį" pretenzijos paduoti visuomenei apkalbinimo aktą prieš gerb. kun. Kemėšį ir jo vienmėčius. Bet tame akte nėra nei vieno aiškiai statomo fakto kaltės išrodymui, kad jį pasvarsčius visuomenė galėtų teisi- ti kaltininkus. Net nesigirama tiems faktams doku- mentais, kaip kad čia pat giriamasi esamais do- kumentais apie "protestantų" sąvytarpines intri- gas. O apkalbinimas be faktų savaimi virsta diežu- vavimu.

"Truputį" autorius kalba apie aršų Amerikos S. V. įstatymų laužymą. Tą prikiša gerb. kun. Kemėšius veikimui, mini Amerikos S. V. konstitucijos VI skyriaus 3 skirsnį "apie tikėjimiskos intekmės vartojimą užtvirtinimui viešo užsitikėjimo Suvien. Valstijose", bet niekur nenurodo kur ir kaip čia nu- sidėjo tas gerb. kun. Kemėšius veikimas.

"Ne prie savo darbo" — truputį mini apie Buffalo katalikų ir protestonų dvasiškaijos atsišauki- mą smerkiantį tikybinių neapykantą, bet autorius vi- sai nemurodo kur, kada gerb. kun. Kemėšius veiki- mas kėlė tikybinių neapykantą katalikų prieš neka- talikus ar tai Buffalo padangėje ar tai kur kitur.

"Ne prie savo darbo" autorius truputį graso gerb. kun. Kemėšiui ir jo bendrams elegantišku dono- su Amerikos valdžiai, pasigrieždamas tar būt politi- kos Lietuvos paprastų nekadejų, kurie, ar tai keršto vedami ar ko kito, mokėjo dailiai pakenkti savo neap- kenčiamiesiems artimiesiems vienu uredninkui pasakymu, kad "N. N. kalbėjęs prieš karalių", "ėpygą rodes cie- soriaus abroziui".

"Ne prie savo darbo" autorius truputį pana- doja "politikieriško" nešvarumo: *divide et impera*, vadinasi, suskaldyk ir valdyk! Ir to vedamas minė- tasai gerb. autorius skaldo kunigus į "politikieruo- jančius protestonus" ir į "rūpestingai dabojančius savo parapijų reikalus"...

Į tą truputėlių maištą gerb. autorius deda sa- vytytarpinius kunigų nesutikimus ir intrigas, tartu- mei, kad tos intrigos ir nesutikimai veda gerb. kun. Kemėšio veikimą prie aršaus laužymo Amerikos val- džios įstatymų "ir tikybines neapykantos kėlimo", kuriems kad gal padarius "truputėlininkus" ir "tru-

putėlininkai" "Katalike" stengiasi pavartoti visą savo "truputėlių" arsenalą. Ir čia šioje maišatyje privatinių intrigų su tikybine neapykanta ir Ameri- kos konstitucijos laužymu išlenda kaip yla iš maišo stoka "truputį" nuosekumo galvoje gerb. au- toriaus, be to pradėjusio būti panašiu ir paprastas Lietuvos miestų "vandens nešėjas — vodonoskas". Vienokie pas jas su minimu autoriu nuoseklumo pa- vyzdį teko matyti. Kaune prie Nemuno kranto sem- damos vandenį iš ekečio del eilės ar kibiro susipyko ir susiginėjo dvi tokios vodonoskos. Prirodymo faktų pritrenkus viena jų, kad visgi ginčą laimėti su- sirinkusiųjų akyse, ėmė šaukti visu balsu ir pirktu rodyti, kad pas jos priešą "šią naktį saldotos nak- vojės"... "Saldoto nakvynės" istorijos skelbimas, svetimos triobos dūmų nešiojimas ir jais visuomenės akių dūmimas, kad savo situaciją gelbėti, pritiko gal- etikai vodonoskų, bet jokiū būdu nepritinka "Kata- liko" "katalikui", kuriam ne tuščiū sakiniu, bet gy- venimo taisykle ir pamatu yra Viešpaties Kristaus žodžiai "Mylėk artimą"... Tas taktikos bruoželis rodo, kad "truputėlininkams" apart nuoseklumo trūksta dar paprasto žmogaus padorumo, paprasto švarumo.

Pagaliaus, prie "truputėlių" ubagienės bliudo "Ne prie savo darbo" autorius lipdo gražų sakinį "Mylėk artimą". Tiek jis čia tinka, kiek šilkas sėrmėgai lopyti. Dedamas lyg kokiai ironijai, lyg tos pačios meilės pajuokai: šaukiama mylėti artimą, tą meilę į pamatus gyvenimo dedama, ir tam mylima- jam artimui tos patrankos teikiama ubagienė suda- rytą iš truputėlių liežuviavimo, donosų ir kitokių ne- švarumų.

Trumpai kalbant "Ne prie savo darbo" padarė į mane įspūdį straipsnio, kuris išėjo svietan iš labai labai žalios galvos. Tiesa, lietuvių visuomenei čia tebestovint ant mažo kultūros laipsnio, tokie žalia- galviai tarp lietuvių yra galimi, ir jie yra įsigalėję, bet pakantus jiems niekas neprivalo. Todel baigda- mas gvildenti "Ne prie savo darbo", noriu pakar- totai lotinį pasargą: "saveant consules ne respública detrimenti capiat".

Klausias mano margas mintis, begvildeimant "Ne prie savo darbo", išblaskė gerb. d-ro A. L. Grai- čūno pastangas kovoti su vis didesniais apsiereiki- mais "negirdėto chamizmo", kurio pilni esame, rei- kia pripažinti, nuo viršūnių iki šaknų. Chamizmo pavojų kiti jau suprato, jo kratosi, su juo kovoja. Duok Dieve, kad ta kova prasidėtų ir pas lietuvius, ypač kad į tai atkreiptų savo atidą mūsų "mažie- šiai" Amerikoje. Prelekčių keliamas klausimas be- abejo daug padės lietuvių kultūrinimui, žvietimui, nukreipdamas ne vieną energiją nuo destruktivisko į darbą mūsų laudį žvesti, o tuomet reikia tikėtis mažės skaitlius tą, kurie šiandieną "ne prie savo darbo".

Kad nepalikti skoloje "Kemėšinei politikai", ku- rią padėjau drauge su "Ne prie savo darbo" ant- galvyje savo rašto, perbėgau ir "Kemėšinės poli- tikos" apraštus: t. y. gerb. kun. Kemėšius ieškinius darbininkų organizavime ir jų Sajungoje veikime, spėdamas, kad iš čia pasidarė ir mūsų "truputel- ninkai" ir "protestantai".

Gerb. kun. Kemėšio veikimo apmatai man ši- taip atrodo: stoji jis į visuomenės darbą vedamas obalsio "omnia instaurare in Christo". Jis užsidėjo

Nauji S.L.R.K.A. nariai.

SUSIVENIJIMO LIETU. VIŲ R.-K. AMERIKOJE

NAUJI NARIAI

Prisirašė, IV ber., 1916 m.

1. kuopa Edwardsville, Pa.

Viktė Juskevičienė

Jonas Juskevičius

2. kuopa Forest City, Pa.

Magdė Stanevičienė

Silvestras Burnickis

Ant. Šlička

Alena Buividukė

Juoz. Novasaitis

3. kuopa Elmaboth, N. J.

Adomas Janulevičius

Filimina Perminienė

Jurgis Malaškevičius

6. kuopa Plymouth, Pa.

Martynas Valiukonis

Jonas Bagdonas

Simas Rasinavičius

Ant. Dabrovickis

Juozas Simonaitis

Mataš Zukauskas

Jonas Saeta

Pranas Simanauškas

Petras Bargiliauskas

Apolionija Zukauskienė

Baltrus Petruska

Ona Barziliauskienė

7. kuopa Pittston, Pa.

Amufas Šlikas

8. kuopa Cleveland, Ohio.

Kazys Jonila

Adelė Ramanauskaitė

Jieva Zinkavičienė

Ant. Baltrunaitis

10. kuopa Philadelphia, Pa.

Juoz. Krasauskas

Kost. Kulis

Jurgis Cepialis

Pranas Zaramba

11. kuopa Waterbury, Conn.

Kazys Elinskas

Benediktas Petrakis

12. kuopa Shamokin, Pa.

Mikas Stočkunas

Benis Stočkunas

Alek. Stočkunas

13. kuopa Baltimore, Md.

Jonas Černauskas

Pranas Juras

Teofilė Bubnienė

Amilija Višniauskaitė

Magdė Navickaitė

Rožė Dovidaitė

15. kuopa Chicago, Ill.

Vincas Butkauskas

Ant. A. Šlakis

Jonas Lakas

17. kuopa Wilkes Barre, Pa.

Tamošius Dauksys

And. Radzevičius

Ant. Belskis

Pranas Juknevičius

20. kuopa Philadelphia, Pa.

Elena Vaikšnoras

21. kuopa So. Boston, Mass.

Juoz. Meskauskas

Jieva Jakokaitė

Petronė Matukaitienė

Marė Dragunaitė

Karolius Urbonas

Mikas Zauskauskas

Ona Urbonienė

Juoz. Mastauskas

Pov. Kubiliūnas

Pranė Šeparnienė

Stasys Žalvis

Ant. Žalvis

Ignas Mačiulaitis

Jonas Varnas

Ona Paulaitė

Kost. Kaulinskaitė

Senas

Naujas

Pasirūpęs

Apsaugos

Jurgis Belskis

Alena Naujokienė

Jonas Jankauskas

31. kuopa Mahanoy City, Pa.

Povilas Brazdžius

33. kuopa Roseland, Ill.

Petras Daknys

35. kuopa McKees Rocks, Pa.

Alek. Valaitis

Jurgis Vasiliauskas

Pranas Andrejauskas

Boleslovas Urbonas

Viktoras Čekauskis

Felik. Malinauskas

Kazys Sivokas

Juoz. Senuta

Jonas Gražulis

Ignas Balseris

38. kuopa Homestead, Pa.

Kazys Butkus

39. kuopa Chicago, Ill.

Juozas Dijokas

2. — S — DRAUGAS

Juozas Yanas

Julė Banevičaitė

Kost. Doveika

Steponas Kaveckis

Pranas Plečkauskas

Jurgis Plečkauskis

Julius Vileko

Kazys Rožė

Veronika Dargaitė

Idzidorius Marcinus

Adomas Sirydas

Dominikas Šurkus

Povilas Kukanauškas

42. kuopa Brooklyn, N. Y.

Ant. Spudys

Jonas Klasičius

Juoz. Vištajonas

Kazė Garšvėnė

Jonas Ališauskas

10.50

500

150

10.50

1000

14.00

14.00

1000

14.00

10.50

10.50

250

7.00

150

7.00

150

14.00

10.50

150

7.00

150

14.00

150

14.00

150

14.00

150

7.00

150

10.50

1000

10.50

1000

7.00

150

150

150

150

150

150

150

150

78. kuopa Dubois, Pa.

Alzė Arlienė

Vin. Markeionis

Alek. Arla

80. kuopa Eynon, Pa.

Ant. Treigis

82. kuopa St. Louis, Mo.

Marcelė Pečiūtė

Teofilė Meraiūtė

83. kuopa Scranton, Pa.

Jokubas Jokubauskas

85. kuopa Chicago, Ill.

Kazė Klimienė

87. kuopa N. S. Pittsburgh, Pa.

Kun. Ad. Šimkevičius

Agota Gailaitė

Jonas Venskis

Ona Zutašaitė

Ona Venskienė

Pranas Gailis

Matas Kazlauskas

Filomėja Zutašaitė

Marcelė Ramanauskienė

88. kuopa Danora, Pa.

Bronius Savičius

Agota Zolebskiūtė

Ona Kazėnienė

89. kuopa Hartford, Conn.

Veronika Verigaitė

Jonas Skrebeckis

90. kuopa W. Hazleton, Pa.

Juozas Virbitskas

Jonas Brazinskas

Juozas Jurksaitis

Katrė Selelienė

Mikas Valukonis

Juozas Degutis

Adomas Jenėšauskas

Alena Maruška

91. kuopa Waterbury, Conn.

Petras Vaitonis

Edvardas Jesiūnas

Pranas Ragauskas

92. kuopa Bentleyville, Pa.

Ona Raulinavičienė

Juozas Kalinauskas

93. kuopa Easton, Pa.

Juozas Gendvilas

Jonas Gailius

Bronius Radauskas

Antanas Gailius

Adolpas Masys

Jonas Skermantas

Justynas Stančius

Povilas Klovas

J. Liguonis

Juozas Meškauskas

Petras Satkauskas

Marė Usas

Ona Šunekaitis

Antanas Stančis

Kost. Lukauskis

Juozas Saurys

Juozas Juškas

Juozas Kerdelis

Jonas L. Stančius

Juozas Klovas

Baltrus Šližas

Petras Jerkas

Juozas Vaišvilas

Stepas Keleptas

Stasys Zengulis

Ona Jurgaitienė

Jokubas Žansitis

Povilas Lukauskas

Kostas Kalnas

Pranas Urbavičius

Dom. Gustys

Kost. Manzrimas

Paulina Kalnienė

Vincas Gadvilas

Jonas Stančas

Marė Raškaitė

Juozas Puida

94. kuopa Wistville, Ill.

Ona Jurgutienė

Petronė Juknienė

Barbora Danjotienė

Bogniela Urbanienė

Alžbėta Stulginskienė

Juozas Rimkus

Kazimieras Mačiuda

100. kuopa Chicago, Ill.

Kun. F. B. Serafinas

101. kuopa Chicago, Ill.

Ant. Pauliukienė

Ona Sodeikienė

Kaz. Gibronaitė

500

500

500

500

500

10.50

250

14.00

130

130

150

150

7.00

Jūsų sunkiai uždirbti pinigai
kuri duoda Jums pilną už-
danie; reikalinga tik vie-
ti taupymo darbą.
ryk biznį su banku,
KA

Peoples Stock Yards
STATE BANK
Prie Ashland Ave. ir 47 gatvės

Išteklius arti \$6.000.000
Po valstijos priežiūra.

ia ir stipriausia banka i
ly.

ŠIS-TAS.

Socijalistams nepatiko, kas
"Naujienu" bendrovės pirma

Philadelphijos "vidurinės" mokyklos mokytojas, kaip

lietuvų demokrata partija
tik vieną mažutį muilo burbulą
linka natiėkė. Neturės "Atėties

Rimka purtosi nuo "Kataliko", "Katalikas" baido Rimkes ir abudu pe kun. Kėmėio iliois skyrusis palind

Merkynės Vaidyla, "Kos-
vos" poetas, bedulkindamas
3 ir besiusindamas savo sva-
n- nes, kategoriskai užreiskia
na- kad niekas jų sielos negali nu-
a- skandinti gelmėj jurių męty-
ra: nujų. Vargiai kas ir apsiin-
e- tu padukusią poeto sielą į ju-
res skandinti: galėtų palaikyti

Res sakinimas. „Nemokantį“ ne-
dar akis išdraskyti.

• • •

Laisvamaniai vietoj klerikų
lizmo ausų, sučiupo Philade-
lfijoj bepartyviškos sandar-
uodegą.

Burbulas.

* *

“Nemokantį – pamokink?”
“Klystantį antgero kelio a-
vesk”. Taip mokina katali-
katekizmas. Kuomet – gi ne-
rima “Kataliką” pamokin-
ti ant gero kelio atvesti, tai
“Katalikas” rėkia, jog ta-
kriekščioniška ir primeta ar-
mo meilės stoką. Suprantu
“Katalikas”? Can you be-
lieve it?

B. K.

s išsiskaldę,
ėmus.
ė mūs užvaldę,
as pačius.
s veikiant išsimėčius,
ką darys?
utą bei srioviečius,
ns, prarys. —
uose Tėvynė;
en.
naistą, patalyne
ndien.
ynės neišgirsi
se, bėdoj.
imą pats datirsi,
ro dienoj.

Pranas.

Inteligentai.

— laimīgai nusižņņpodamas
pažņstamas, — tai mņšņ apņed
tas, net žņnutes ģ laņkraļņņs ra

Iš Baltimores Padangiu.

Svečiai-Sveteliai.

Mūsų kamps taip visų ap-
leistas, netikėtai susilaukė sve-
čių.

SLRKA. Valdyba susiva-
žavus teikėsi mums daug,
daug kuo naudingo papasako-
ti.

Nors garsinta kaip ir nebu-
vo, bet publikos pusėtinai pri-
sirinko. Jau laikas rodosi
būtį pradėti, o čia kaip nieko,
taip nieko!

Gerai, kad dar uždanga su
uždavinyskų paveikslu, o taip
tai snauditi pradėtum. Pesta-
rasis paveikslas propnuoja
neva Gedimino kalną, bet kad
nebūtų parašo, drąsiai spė-
tum, kad tai reginys kokio tai
šveicarijos kalnyno.

Publika nerimauja, tai kos-
ti, tai čiaudo. Taip-gi daug
prie nuobodumo prisidėjo pu-
sėtinai tvankūs oras: atsi-
vė it keptais ridikais. Spėjū,
kad g. Svečiams dar ir dabar
galvos tebeskauda.

Turime prisiminti, kad
mes svetainės niekuomet ne-
vėdiname, nes tikimes orą
lyg tiek "sufyksinti", kad jei
jau ne kirviai, tai nors publi-
kos lietsargiai galėtų kaboti.

Pasikėlė uždanga. J. Va-
liauskas perstatė p-lę A. Pe-
truskaitę iš Waterburio. Pu-
blika sujudo, vietiniai sportai
mirt, mirt, mirt su smailiom.
Aš irgi nei žio, nei iš to gre-
biaus usą sukti, bet užčiuopęs
muskustą lūpą, susigėdau.

Pasveikino publika patogi
lietuvaite maloniū nusišypo-
jimu. Na, manėme sau, ko-
gią baiką pačiausks linksnio-
ji panelė, o kadangi vietinių
sesučių esame prie to pripra-
tinti, tai nei kiek neabejojome

Bet kaip nusistebėjome. Ku-
met kalbėjoja po pirmą žodžių
surimtėjo, nuslinko nuo veido
šypsas ir pradėjo mus vaišinti
skandžiaus teisybės žodžiais.

Nors esmi didis šykštuo-
suteikimui kam nors garbės,
bet p-lės A. Petruskaitės ne-
galu išskirti nepagyres. Ste-
bėjau, kad tai čia-gimus lie-
tuvaite būtų taip praklini. Y-
pač mūsų gražioji lytis, ro-
dosi, neturėtų nei laiko rūpi-
tis visuomenės reikalais.

P-lė Petr. vartoja gražią
savo tėvų kalbą, yra karšta
blauvininkė ir mylinti savo,

nors nematyta dar tėvynę —
Lietuvą. Linksma darosi ir
malonu ir sužibla vilties ki-
birkstėlė, kad mūs Lietuva ne-
pražus ir mes neištautėsime,
jeigu čiagimės jaunimas eina
su mumis. Bet, nelaimė, kad
mes tokių taip mažai dar te-
turime...

Tokios mūsų tautos gėlės,
tik Waterburio kolonija tegali
išauginti.

Antras kalbėjo kun. A.
Struckus. Jo užimanti ir nuo-
sekliai kalba palietė visus svar-
biuosius klausimus išeišijos gy-
venime. Visą kalbą puošė a-
nekdotais ir satyros šmote-
liais, kas publikai suteikė daug
gardaus juoko.

P. K. Krušinskas, SLRKA.
pirmininkas, savo kalboje kar-
štai agitavo už susivienijimą,
o galop paakstino remti Tau-
tos Fondą.

Paskutinis kalbėjo kun. J.
J. Jakaitis. Laiko nors buvo
mažai, kalbėjo sutrumpindama-
s, vienok daug, labai daug
pasakė. Puikiai iškalba maloniū
balsu taip patraukė publi-
kos domą, kad nei kiek ne-
abejotina, kad jo bertas grū-
das į mūsų apleistą dirvą iš-
bujos ir pražydės.

Ir lyg tyčia visi g. kalbėto-
jai palietė blaivybę. O kaip
čia blaivybės dirva apleista!
Kiek jau čia bandyta veik-
ti, kiek trūsio padėta, kiek
vargo kentėta ir vis tik pri-
eidavo pralaimėti. Mažai bu-
vo, vos keli, kurie pajėgė ken-
tėti visų pašiepimų; dar dau-
giaus, kentėta delei nuobod-
mo, nes veikimas varžomas,
boikotuojamas, pašiepiamas:
ypatų kurie augščiau už mūsų
liaudį iškilę.

Tad daug veikėjų to neiš-
laikė; nors pasilikio priela-
nos blaivybės idėjai, bet nuo
viešos kovos kaip ir pasitrau-
kė. Ir džiaugėsi tie ponai,
mamydami, kad jie esą gud-
riais ir visi išmintingieji pri-
valo tikėti į jų garbinamą
"stebuklingą bonką" (anot
kun. Struckaus).

Bet dabar, kuomet išvydo už-
tą idėją kovojant tokias ypa-
tas, kurios jau pragarsėjo sa-
vo darbais visoje mūsų išvei-
joje, kurie karštomis kalbomis
tvirtina, kad pasaulio ateitis
priguli tiktai blaiviams tau-
toms. turbūt ir mūsų rau-

donnosų pažiuos atsimainys.
Ir nors netikimi, kad išsižadė-
tų to raugo, bet nors tiek tu-
rės pripažinti, kad blaivybė
reikalinga. Turės nutilti su
savo kvaila pajuoka, kas vi-
sų apšviestųjų gerbiama. Tu-
rės pripažinti kaltininkais
esą; netikusiais tautos nariais.

Tad valio Blaivybė! Spie-
kimes visi po tąja vėliava,
kam rūpi žmonijos labas,
tautos ateitis. Kovokim, ken-
tėkim, kol priešas nepažės
ginklo.

Tyrų Gyvūnelis.

Veltui Džiaugsmas.

(Feljetono vietoje).

Kas nepažįsta tuos "pauk-
ščius", kurie pirmieiviais sa-
vę vadina! Nors jie tokie
pat Dievo sutvėrimai, kaip ir
mes visi lietuviai, tiktai štai
jų nedidelis burelis atsisakia
nuo tikinčiųjų brolių, išsiža-
dėjo dangiško Dievo, o susi-
leškojo savo naują "dievaitį",
šliupą. Už tai daugma-
sus juos vadina "šliuptarni-
niais", nors jie tvirtina esą
pirmieiviai.

Tiems tai "šliuptarniams"
visai nerūpi tautos reikalai,
apšvietimas ir kultūros dar-
bas. Jie, pasinėrę gyvenimo
bangose ir kelia ginčus ir i-
vairius maištus tarpe savo
brolių katalikų, norėdami juos
taipgi ar intraukti savo bu-
rin, arba kokiū nors būdu at-
keršyti už nepasidarbavimą.
Toks jau jų gyvenimo tikslas,
toks šventas idealas, naikinti
viską, kas katalikiška, nevei-
zinti, nors tai būtų gera, pra-
kilnu ir naudinga.

Andai besitveriant po visas
lietuvių kolonijos fondams fon-
deliams, pas mus Baltimorėje,
rūpesniu kelių susipratusių
veikėjų liko sutvėta bepar-
tyviška draugijų konferencija
delei rinkimo aukų badaujan-
čiai Lietuvai. Dalyvavo šioje
konferencijoje apart katalikų
daug pirmieivių arba kitaip sa-
kant, šliuptarnių. Stebėjosi
ne vienas tas "stebuklą" patė-
mijęs: "kaip tai, niekur "pir-
meiviai" nesutiko su katali-
kais, o čia Baltimorėje veikia
drauge pečius surėmę?.. Bet,
brolau, štai nelaimė! Vos tik

pradėjo ši kon-
ferencija krutė-
ti ir vėl kiliu-
ti. Kaip jau
ankščiau pa-
žymėjome tuos
"pirmieivius" su
savo keistais
instinktais ir jų
negalėjo ir Bal-
timorėje be
trūkimo ir va-
idų apsieiti. Blo-
gos valios kurstomi, viską da-
rė, idant, kaip
nors katalikus
išvesti iš kon-
ferencijos, o pa-
tiesms užvaldyti.
Katalikai,
beabejonės, pasi-
juto neaukiau-
mą padėjime ir
negalėdami
pakelti nemaloni-
umų ir prie-
kaistų besąžinių
"pirmie-
vių" nutarė pasitraukti. Nu-
tarta — padaryta!

Trumpam laikui prabėgus,
štai vietiniai katalikai su "pir-
meiviais" paėmė "divorce" ir
"nabagė" "neutrals" Drau-
gių konferencija Baltimorėje,
žlugo!

"Pirmieiviai" džiaugiasi nuo
katalikų "atsikratę" ir iš
džiaugsmo net šokinėjo šauk-
dami: "Ura, "good bye" kle-
rikalų veikimui!... mūsų ran-
kose greit bus visas veiki-
mas". Jie tuoj "susitvar-
kė" ir savaip pradėjo dar-
buoties. Kitokio veikimo ma-
žai matėsi, tiktai štai pir-
mianisia išrinko "presos ko-
misiją", kuriai pavedė, anot
jų žodžių, "klerikalus šves-
ti" ir visas priežastis "neut-
rals" "konferencijos žlugi-
mo ant jų užkrauti". Tiesą
pasakius šioji presos komisija
ir darbavosi! Ypač vienas iš
reporterių, tai būtent Pr.
J. as, arba kaip baltimorie-
čiai jį vadina "Pranuks Gri-
norėlis", geriausia atsižymė-
jo savo plunksna. Tuojaus
po šiam viršininkam "divor-
sui", per nekurį laiką, galė-
davo patėmyti "Ateityje" ar-
ba "Vienybės Lietuv." sieks-
nines korespondencijas su kar-
čiais pipirais Baltimorės kle-
rikalais. Tai buvo darbas
"grinorėlio Pranuko", kuris
panaudodavo visą savo laiką
ir visus gabumus korespon-
dencijas rašydamas nekartą
likdavo nevalges ir net nemie-
gojės.

Tik štai tūla vakarą, ku-
met atsisėdo po vakarienės,
tai visą naktį prakramtė
plunksnos galą, kolei gaspa-
dinė pabarskinus į duris tarė:
"Pranuk! o Pranuk! ar tu
pabludai, į darbą pasivėluo-
si". "Į darbą!" pašokęs su-
rinko Pranuks grinorėlis, "o
nelaimė, o aš dar nei nemiego-
jau" ir korespondencijos ne-
užbaigiau".

Taip jis darbavosi! Susi-
rinkę sau tik juokiasi, tik
džiaugiasi: "Va, klerikalai,
botagas".

Gi katalikai iš pradžių ty-
lėjo, tarytum jie ištikrųjų bu-
vo užmigo. Dar vienas kitas
painformuodavo į katalikiškus
laikraščius apie tų "gerada-
rių" "pirmievių" darbus ir
vėl tylėjo... Bet tylus vanduo
kalnus verčia! — sako prie-
žodis. Katalikai po "divor-
sui" neužmigo. Jie palengva,
bet uoliai darbuodamies su-
tvėrė Tautos Fondo skyrių,
kuris pastaruoju laiku labai
pasekmingai veikia ir net
draugus "šliuptarnius" pra-
lenkė ir net toli paliko!!

Tautos Fondo skyrius pui-
kiai susitvarkė pradėjo daug
veikti, rengdamas, tai pa-
kalbas, tai beveik kas savaitė
ferus ir net vakarus su loši-
mais, kas nemažai atneša au-
kų del badaujančios Lietuvos.
Susitvėrė net lošėjų kuopelė
prie Tautos Fondo skyriaus,
kuri su dideliu pasisekimu jau
lošė per pereitas Kalėdas
"Betlėjaus Stainelė", o taip-
gi prieš užgavėnės rengias
pastatyti, tam pačiam tikslui,
istorišką veiklą "Gedimino
Sapnas".

Štai tau "pirmieiviams" vėl
smūgis! Paliovė vyrai džiau-
gėsis ir juokėsis, nes suprato,
kad "šuns balsas dangun nei-
na". "Klerikalai", kurių vei-
kimą jie buvo palaidoję ir
"apgiedoję", pletojasi kas
kart daugiau ir daugiau!! O
"pirmievių" veikimas silpnė-
ja. Jeigu jie surengia koki
vakarą ar ferus, publikos at-
silanko visai mažai, nes jau
baltimoriečiai pradeda susi-
prasti ir pažinti "šliuptar-
nių" darbelius ir pasielgimus.
Tautos Fondo skyriui suren-
gas kokią pramogėlę, publikos
visuomet it silkų statinėje.

Ar ne linksma? Piktos va-
lios "pirmieiviai", katalikams
duobė bekasdami pamažu pa-
tys jon slenka. Tėmijant pa-
našius apsiereikšimus ir gaila
tų brolių suklydusių ir juokai.
Veltui jie save vadina pirmie-
viais, nes jie nežengia pirmyn.
Ar nebūtų geriau, kad save
vadintų "atgaleiviais"? Ir
kas dar indomu, kad tie "at-
galeiviai" taip toli nužengė
atgal ir tiek jau pergyvenę ne-
malonumų, tiek prijunkinę
žmones su savo šliupologija,
vis dar nesupranta ir nepa-
liauja savo karę. Juokdariai
ir viskas.

Bl. Kadagutis.

Senoji Mada.

Maž-daug čia noriu pakal-
bėti apie senąją madą.

Mat toji iš senų vėspatau-
janti senoji mada laikosi net
iki šiai dienai ir kiekvienas,
net šiandien gyvenantis, dar
gali ją atjausti ant savo
sprando. Šiuo kartu nekalbė-
siu apie gerąsias madas. Nors
būtų labai malonu ir smagu
rašyti apie savuosius vien-
girtinus dalykus, kelti juos
padangėna, bet kagi aš kalta,
kad tarp mūsų yra tiek blogo.

Na, ar-gi ne keista? Lie-
tuvis išsižada savo kalbos, iš-
sižada tautiškų parednių ir
papročių, išsižada tėvynės ir
tautos, nes jisai stipriai laiko-
si priežodžio: geriau be gal-
vos, negu be naudos. Ir vi-
somis keturimomis įsikibęs lai-
kosi tos blogosios mados.

Čia noriu pakalbėti apie pa-
silinksminimus, vestuves, ba-
lius ir tt. Dažnai mes dar vis
tebesilaikome senosios mados,
kuri mus pažabojus, be jokių
klūčių valdo mus pagal savo
norą, užgaidos ir nuožiuos.
Juk, apskritai imant, mūsų
taip vadinamose pasilinksmi-
nimuose, dar vis neapsieina-
me be bonkutės ir stiklelio.
Nežinau kaip kituose miestuo-
se, bet Baltimorės lietuviai to
tvirtai prisilaiko. Visas sa-
vo gyvenimo smulkmenas ar
stambesnius nuotikius dar vis
tebelaištoma alkolio skystimu.

Na, ar čia mažai blogo, se-
noviškumo?! Jeigu kur esa-
ma kitaip, tai tasai atsitiki-
mas pažymima kaip įymes-
nis dalykas.

Nežiūrint pavienių asmenų
uolaus darbo ir veiksmo, išsi-
šakojus senoji mada dar vis
tebelaiško mūsų savo vergijoj;
tebečiulpia iš mūsų syvus ir
neleidžia mūsų prie geresnių
darbų. Rodos, mes tyčia sa-
vo sielą aptvėrėme senomis
madomis, kad naujos geras
diegas ten savo šaknelių neiš-
plėstų. Ištikro, atrodo, kad
čionykščiai lietuviai tik lau-
kia, kad jiems prie blogo ta-
ką kas pramintų, prie kurio jie
toliaus ir palinksta, nors tai ir
būtų senų-seniasios mados.

Labai būtų pagėdaujama, kad
mes baltimoriečiai, mestumėme
senąją madą ir kas yra bloga,
o stvertumės naujosios mados,
kad lietuvių vestuvėse ir kito-
kiuose pasilinksminimuose
sivaigalų nebūtų; kad nematy-
tų mus svetimtaučiai ir kiti
neišskiriant nei atletų, nei te-
dori žmonės einančius iš
baliaus ar vestuvių, kaip po
kokios revoliucijos. Arba kaip
mus vėža į ligonines makau-
les lopyti, arba nosis siūvinė-
ti, ar kitką sutvarkyti. Juk
dar nesepai pas mus buvo toks
atsitikimas, kad šeiminkas

kios srovės jie priguli, veikia išvien. Tas sutar-
tinias veikimas idealizuojama prie kiekvienos progos,
atskirta partija bei srovė nurodo jį kitoms, pataria
panašiai visiems elgtis. Rodos, visi supranta svar-
bą tokio veikimo, prie jo eina ir nors iš dalies nori-
ma jį pasekti. Bet tas pasirizimas sueiti krūvon
taip mėginimu ir pasilieka.

To geriausiu pavyzdžiu galime būti mes, lietu-
viai. Ar mažai pas mus apie vienybę prikalbėta,
laikraščiuose prirašyta? Didžiausius ir storusius gal-
lima būtų sudaryti knygų tomus iš tų kalbų, straips-
nių ir tt. Visgi darbas anei vienu žingsniu nepaže-
gė pirmyn. Kaip nėra, taip nėra lietuviškos vieny-
bės. Kalbant atvirai, niekas ir nesitiki, kad toji vie-
nybė kuomet nors galėtų įvykti, nes ji ir negalima.
Pati gamta vienybei neretai pasipriešina. Tai kodėl
mūsų tiek daug tos vienybės vardan dirbama, var-
gštama ir aimanuojama? Norima apie gražius daly-
kus pakalbėti, norima surasti bendras taškas, kur
galima būtų visiems, partijai palikus nuosaly, bend-
rai pakalbėti. Kalbose apie vienybę susiduria skir-
tingų nuomonių žmonės ir be baimės viens kitam pri-
taria, nes iš kalno žino, kad tas neįvyks. Bene tai
ir bus vienas bendras reikalas, kur visų lietuvių su-
einama ir tariamasi.

Toliaus nuo tų šnekų nei nemėginama eiti. Vie-
nybės ieškojimas tegalimas šnekose, raštuose, gy-
venime vienybė nesugauinama.

Tad ir lietuvių pastangose vienybę apčiuopti —
tai gražios svajonės. Tai tiktai šnektos, — daugiau
nieko.

**Tos Šnektos apie Vie-
nybę.**

Sakoma yra tokių svarbių momentų ir atsitiki-
mų, kuomet vienos tautos žmonės, nežiūrint prie ko-

Mat toji iš senų vėspatau-
janti senoji mada laikosi net
iki šiai dienai ir kiekvienas,
net šiandien gyvenantis, dar
gali ją atjausti ant savo
sprando. Šiuo kartu nekalbė-
siu apie gerąsias madas. Nors
būtų labai malonu ir smagu
rašyti apie savuosius vien-
girtinus dalykus, kelti juos
padangėna, bet kagi aš kalta,
kad tarp mūsų yra tiek blogo.

Na, ar-gi ne keista? Lie-
tuvis išsižada savo kalbos, iš-
sižada tautiškų parednių ir
papročių, išsižada tėvynės ir
tautos, nes jisai stipriai laiko-
si priežodžio: geriau be gal-
vos, negu be naudos. Ir vi-
somis keturimomis įsikibęs lai-
kosi tos blogosios mados.

Čia noriu pakalbėti apie pa-
silinksminimus, vestuves, ba-
lius ir tt. Dažnai mes dar vis
tebesilaikome senosios mados,
kuri mus pažabojus, be jokių
klūčių valdo mus pagal savo
norą, užgaidos ir nuožiuos.
Juk, apskritai imant, mūsų
taip vadinamose pasilinksmi-
nimuose, dar vis neapsieina-
me be bonkutės ir stiklelio.
Nežinau kaip kituose miestuo-
se, bet Baltimorės lietuviai to
tvirtai prisilaiko. Visas sa-
vo gyvenimo smulkmenas ar
stambesnius nuotikius dar vis
tebelaištoma alkolio skystimu.

Na, ar čia mažai blogo, se-
noviškumo?! Jeigu kur esa-
ma kitaip, tai tasai atsitiki-
mas pažymima kaip įymes-
nis dalykas.

Nežiūrint pavienių asmenų
uolaus darbo ir veiksmo, išsi-
šakojus senoji mada dar vis
tebelaiško mūsų savo vergijoj;
tebečiulpia iš mūsų syvus ir
neleidžia mūsų prie geresnių
darbų. Rodos, mes tyčia sa-
vo sielą aptvėrėme senomis
madomis, kad naujos geras
diegas ten savo šaknelių neiš-
plėstų. Ištikro, atrodo, kad
čionykščiai lietuviai tik lau-
kia, kad jiems prie blogo ta-
ką kas pramintų, prie kurio jie
toliaus ir palinksta, nors tai ir
būtų senų-seniasios mados.

Labai būtų pagėdaujama, kad
mes baltimoriečiai, mestumėme
senąją madą ir kas yra bloga,
o stvertumės naujosios mados,
kad lietuvių vestuvėse ir kito-
kiuose pasilinksminimuose
sivaigalų nebūtų; kad nematy-
tų mus svetimtaučiai ir kiti
neišskiriant nei atletų, nei te-
dori žmonės einančius iš
baliaus ar vestuvių, kaip po
kokios revoliucijos. Arba kaip
mus vėža į ligonines makau-
les lopyti, arba nosis siūvinė-
ti, ar kitką sutvarkyti. Juk
dar nesepai pas mus buvo toks
atsitikimas, kad šeiminkas

kios srovės jie priguli, veikia išvien. Tas sutar-
tinias veikimas idealizuojama prie kiekvienos progos,
atskirta partija bei srovė nurodo jį kitoms, pataria
panašiai visiems elgtis. Rodos, visi supranta svar-
bą tokio veikimo, prie jo eina ir nors iš dalies nori-
ma jį pasekti. Bet tas pasirizimas sueiti krūvon
taip mėginimu ir pasilieka.

To geriausiu pavyzdžiu galime būti mes, lietu-
viai. Ar mažai pas mus apie vienybę prikalbėta,
laikraščiuose prirašyta? Didžiausius ir storusius gal-
lima būtų sudaryti knygų tomus iš tų kalbų, straips-
nių ir tt. Visgi darbas anei vienu žingsniu nepaže-
gė pirmyn. Kaip nėra, taip nėra lietuviškos vieny-
bės. Kalbant atvirai, niekas ir nesitiki, kad toji vie-
nybė kuomet nors galėtų įvykti, nes ji ir negalima.
Pati gamta vienybei neretai pasipriešina. Tai kodėl
mūsų tiek daug tos vienybės vardan dirbama, var-
gštama ir aimanuojama? Norima apie gražius daly-
kus pakalbėti, norima surasti bendras taškas, kur
galima būtų visiems, partijai palikus nuosaly, bend-
rai pakalbėti. Kalbose apie vienybę susiduria skir-
tingų nuomonių žmonės ir be baimės viens kitam pri-
taria, nes iš kalno žino, kad tas neįvyks. Bene tai
ir bus vienas bendras reikalas, kur visų lietuvių su-
einama ir tariamasi.

Toliaus nuo tų šnekų nei nemėginama eiti. Vie-
nybės ieškojimas tegalimas šnekose, raštuose, gy-
venime vienybė nesugauinama.

Tad ir lietuvių pastangose vienybę apčiuopti —
tai gražios svajonės. Tai tiktai šnektos, — daugiau
nieko.

**Tos Šnektos apie Vie-
nybę.**

Sakoma yra tokių svarbių momentų ir atsitiki-
mų, kuomet vienos tautos žmonės, nežiūrint prie ko-

Mat toji iš senų vėspatau-
janti senoji mada laikosi net
iki šiai dienai ir kiekvienas,
net šiandien gyvenantis, dar
gali ją atjausti ant savo
sprando. Šiuo kartu nekalbė-
siu apie gerąsias madas. Nors
būtų labai malonu ir smagu
rašyti apie savuosius vien-
girtinus dalykus, kelti juos
padangėna, bet kagi aš kalta,
kad tarp mūsų yra tiek blogo.

Na, ar-gi ne keista? Lie-
tuvis išsižada savo kalbos, iš-
sižada tautiškų parednių ir
papročių, išsižada tėvynės ir
tautos, nes jisai stipriai laiko-
si priežodžio: geriau be gal-
vos, negu be naudos. Ir vi-
somis keturimomis įsikibęs lai-
kosi tos blogosios mados.

Čia noriu pakalbėti apie pa-
silinksminimus, vestuves, ba-
lius ir tt. Dažnai mes dar vis
tebesilaikome senosios mados,
kuri mus pažabojus, be jokių
klūčių valdo mus pagal savo
norą, užgaidos ir nuožiuos.
Juk, apskritai imant, mūsų
taip vadinamose pasilinksmi-
nimuose, dar vis neapsieina-
me be bonkutės ir stiklelio.
Nežinau kaip kituose miestuo-
se, bet Baltimorės lietuviai to
tvirtai prisilaiko. Visas sa-
vo gyvenimo smulkmenas ar
stambesnius nuotikius dar vis
tebelaištoma alkolio skystimu.

Na, ar čia mažai blogo, se-
noviškumo?! Jeigu kur esa-
ma kitaip, tai tasai atsitiki-
mas pažymima kaip įymes-
nis dalykas.

Nežiūrint pavienių asmenų
uolaus darbo ir veiksmo, išsi-
šakojus senoji mada dar vis
tebelaiško mūsų savo vergijoj;
tebečiulpia iš mūsų syvus ir
neleidžia mūsų prie geresnių
darbų. Rodos, mes tyčia sa-
vo sielą aptvėrėme senomis
madomis, kad naujos geras
diegas ten savo šaknelių neiš-
plėstų. Ištikro, atrodo, kad
čionykščiai lietuviai tik lau-
kia, kad jiems prie blogo ta-
ką kas pramintų, prie kurio jie
toliaus ir palinksta, nors tai ir
būtų senų-seniasios mados.

Labai būtų pagėdaujama, kad
mes baltimoriečiai, mestumėme
senąją madą ir kas yra bloga,
o stvertumės naujosios mados,
kad lietuvių vestuvėse ir kito-
kiuose pasilinksminimuose
sivaigalų nebūtų; kad nematy-
tų mus svetimtaučiai ir kiti
neišskiriant nei atletų, nei te-
dori žmonės einančius iš
baliaus ar vestuvių, kaip po
kokios revoliucijos. Arba kaip
mus vėža į ligonines makau-
les lopyti, arba nosis siūvinė-
ti, ar kitką sutvarkyti. Juk
dar nesepai pas mus buvo toks
atsitikimas, kad šeiminkas

kios srovės jie priguli, veikia išvien. Tas sutar-
tinias veikimas idealizuojama prie kiekvienos progos,
atskirta partija bei srovė nurodo jį kitoms, pataria
panašiai visiems elgtis. Rodos, visi supranta svar-
bą tokio veikimo, prie jo eina ir nors iš dalies nori-
ma jį pasekti. Bet tas pasirizimas sueiti krūvon
taip mėginimu ir pasilieka.

To geriausiu pavyzdžiu galime būti mes, lietu-
viai. Ar mažai pas mus apie vienybę prikalbėta,
laikraščiuose prirašyta? Didžiausius ir storusius gal-
lima būtų sudaryti knygų tomus iš tų kalbų, straips-
nių ir tt. Visgi darbas anei vienu žingsniu nepaže-
gė pirmyn. Kaip nėra, taip nėra lietuviškos vieny-
bės. Kalbant atvirai, niekas ir nesitiki, kad toji vie-
nybė kuomet nors galėtų įvykti, nes ji ir negalima.
Pati gamta vienybei neretai pasipriešina. Tai kodėl
mūsų tiek daug tos vienybės vardan dirbama, var-
gštama ir aimanuojama? Norima apie gražius daly-
kus pakalbėti, norima surasti bendras taškas, kur
galima būtų visiems, partijai palikus nuosaly, bend-
rai pakalbėti. Kalbose apie vienybę susiduria skir-
tingų nuomonių žmonės ir be baimės viens kitam pri-
taria, nes iš kalno žino, kad tas neįvyks. Bene tai
ir bus vienas bendras reikalas, kur visų lietuvių su-
einama ir tariamasi.

Toliaus nuo tų šnekų nei nemėginama eiti. Vie-
nybės ieškojimas tegalimas šnekose, raštuose, gy-
venime vienybė nesugauinama.

Tad ir lietuvių pastangose vienybę apčiuopti —
tai gražios svajonės. Tai tiktai šnektos, — daugiau
nieko.

**Tos Šnektos apie Vie-
nybę.**

Sakoma yra tokių svarbių momentų ir atsitiki-
mų, kuomet vienos tautos žmonės, nežiūrint prie ko-

Mat toji iš senų vėspatau-
janti senoji mada laikosi net
iki šiai dienai ir kiekvienas,
net šiandien gyvenantis, dar
gali ją atjausti ant savo
sprando. Šiuo kartu nekalbė-
siu apie gerąsias madas. Nors
būtų labai malonu ir smagu
rašyti apie savuosius vien-
girtinus dalykus, kelti juos
padangėna, bet kagi aš kalta,
kad tarp mūsų yra tiek blogo.

Na, ar-gi ne keista? Lie-
tuvis išsižada savo kalbos, iš-
sižada tautiškų parednių ir
papročių, išsižada tėvynės ir
tautos, nes jisai stipriai laiko-
si priežodžio: geriau be gal-
vos, negu be naudos. Ir vi-
somis keturimomis įsikibęs lai-
kosi tos blogosios mados.

Čia noriu pakalbėti apie pa-
silinksminimus, vestuves, ba-
lius ir tt. Dažnai mes dar vis
tebesilaikome senosios mados,
kuri mus pažabojus, be jokių
klūčių valdo mus pagal savo
norą, užgaidos ir nuožiuos.
Juk, apskritai imant, mūsų
taip vadinamose pasilinksmi-
nimuose, dar vis neapsieina-
me be bonkutės ir stiklelio.
Nežinau kaip kituose miestuo-
se, bet Baltimorės lietuviai to
tvirtai prisilaiko. Visas sa-
vo gyvenimo smulkmenas ar
stambesnius nuotikius dar vis
tebelaištoma alkolio skystimu.

Na, ar čia mažai blogo, se-
noviškumo?! Jeigu kur esa-
ma kitaip, tai tasai atsitiki-

Taut. Fon. Reikalai.

TAUTOS FONDO RAŠTININKO ATSKAITA.

Chicago, Ill., — aukų surinkta laike vakarienių Kučių vakare, pas p. A. Nausiedą, (pris. p. M. Mažeika) ..	\$5.50
Ellsworth, Pa., — aukų surinkta šv. Luko parapijoje, (prisiuntė kun. J. Misius) ..	5.09
Pittsburgh, Pa., — aukų surinkta laike prakalbų parengtų per 87 knopą S. L. R. K. A. (pris. p. P. Bajoras)	26.70
Manchester, N. H., — aukų nuo lietuvių visuomenės, (pris. T. F. Skyrus) ..	200.00
Rockford, Ill., — aukos surinktos laike vakarienių pas p. A. Babavičių auksio sekanti: — \$1.50 — J. Kaluikaitis; po \$1.00 A. Babavičius, J. Andruskevičius, P. Kalvaitis, ir M. Valinčius 50c. Viso (pris. p. J. Kalvaitis) ..	7.00
Girardville, Pa., — aukų nuo vietinių lietuvių, — (pris. p. J. Raibickis) ..	29.00
New Britain, Conn., — aukų surinkta laike prakalbų, — (prisiuntė p. A. Neverdauskas) ..	40.71
Athol, Mass., — aukų surinkta tarp vietinių lietuvių, (prisiuntė kun. P. Meškauskis) ..	93.05
Worcester, Mass., — aukų nuo vietinių lietuvių, — (prisiuntė p. A. Čiginskis) ..	275.30
Baltimore, Md., — aukų nuo vietinių lietuvių, — (prisiuntė p. J. S. Vasiliauskas) ..	100.00
Montreal, Canada, — aukų surinkta (pris. kun. J. Vyšniauskas) ..	26.00
So. Boston, Mass., — aukų surinkta per T. F. Skyrus susirinkimą, (pris. p. A. Zaleskas) ..	16.00
Viso ..	\$824.26
Motery ir Merginų Kalėdinis Fondas.	
Cicero, Ill., — aukų nuo Motinos Dievo Sopulingos Draugijos, (pris. p. S. Šlegaitė) ..	5.00
Baltimore, Md., — aukų nuo 8-tos knopos Liet. R.—K. Moterų Sąjungos (pris. p. lė Ona Bajoriūtė) ..	25.50
Curtis Bay, Md., — aukų nuo Antaninos Povilaitienės ir nuo Antaninos Urbienės \$1.00; viso prisiunta ..	3.00
Cicero, Ill., — aukų surinkta laike vakaro surengto per 2-tos knopos Liet. R.—K. Moterų Sąjungos, (pris. p. lė S. Šlegaitė) ..	31.11
Worcester, Mass., — aukų nuo 5-tos kp. L. R.—K. Moterų Sąjungos (pris. p. lė M. Sukiūtė) ..	7.97
Philadelphia, Pa., — aukų nuo 10-tos kp. L. R.—K. Moterų Sąjungos (pris. p. lė J. Šefeltaitė) ..	16.55
Chicago, Ill., — aukų nuo 4-tos kp. L. R.—K. Moterų Sąjungos (prisiuntė p. lė A. Marcinaitė) ..	13.00
Viso ..	\$102.13
ABELNA SUTRAUKA.	
Aukų ..	\$824.26
Aukų į Moterų Kalėdinį Fondą ..	102.13
Pagal paskutinę atskaitą buvo ..	\$32,579.82
Viso įplaukė į Tautos Fondą ..	\$33,506.21
ANT. A. SLAKIS, Tautos Fondo Raštininkas.	

PRACTICAL ENGLISH School,

4645 So. Ashland Ave.

Nailepsia w tej okolicy szkoła, która najdoskonalej każdego nauczy czytać, pisać i rozmawiać po angielsku.

Wykłady odbywają się trzy razy na tydzień: we wtorek, środę i piątek.

Korzystajcie z dobrej sposobności!

Pearl Queen Koncertinos

76 — 102 rąkų oktavo ir trigubli liežuviu, dabar ji yra varijama visų geriausių muzikantų "Sovienytose Valstijose".

Prašyk mūsų katalogo, jis yra veltui

Georgi & Vitak Music Co.

4663 Gross ave., CHICAGO, ILL.

SUVIENYTŲ VALSTIJŲ VALDŽIA rengia lietuvių ūkininkų kolonij vakarienių dalyje Colorado valstijos, geroje aplinkybėje ir vietose. Užprašo visus žingėdaujančius rašyti dėl tolesnių žinių. Kolonizavimas prasidės Kovo (March) 1 d. Reta proga dėl žmonių su maža pinigų suma. Po priežiūra Sav. Valst. Valdžios. Adresuokit: Albert V. Leonard, Department of the Interior, Federal Building, Chicago, Illinois.

Geriausias būdas dėl itinimo

Neturi stokuoti nei viename name

PAIN-EXPELLER

Jau nuo 50 metų yra vienu iš numylėtų naminių būdų pas lietuvius ir visame pasaulyje. Tikras tikslas su pažymėta marke "IKARA".

25c. ir 50c. butelėliai visose aptiekose arba tiesiai nuo P. AD. RIEHTER & CO. 74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Jei nori turėti gerą ir pigų laikraštį, užsirašyk

"Santanka"

Mokslas, politikos, poezijos ir satyros savaitinis laikraštis.

"SANTAİKOJE" telpa įvairių įvairiausių viso pasaulio bėgančios žinios.

"SANTAİKOJE" telpa taipgi tyri mokslo straipsniai, poezija, vaizdeliai ir sveiki juokai.

"SANTAİKA" eina tautiškoje-katalikiškoje dvasioje.

"SANTAİKA" leidžia P. Szukys.

"SANTAİKOS" kaina metams \$1.00. Pasmėčiui 65c. Pavienis num. 3c.

Sįsdami prenumeratą, korespondencijas, laiškus ir išsiųsdami su visokiais reikalais adresuokite:

"SANTAİKA"

2120 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio

SENIAUSIA TAUPYMO BANKA CHICAGOJE

THE HIBERNIAN BANKING ASSOCIATION

ĮKURTA 1867 M. PIETVAKARINIS KAMPAS LA SALLE IR ADAMS ST.

TAUPYMO DEPARTAMENTAS

Priman Depozitus pradedant nuo VIENO DOLERIO ir daugiau, už karinės mokam 3 nuodimčius ant metų, kurį pridedam kas pusę metų.

Atidaras Subator Vakaras nuo 8-tos iki 8-tos val. vakaro.

REAL ESTATE DEPARTAMENTAS

Perka ir parduoda properties ant komisijos; kolektoja randas ir prižiūri properties; parduoda geros vertės morkūnus; skolina pinigus ant įtaisyty savasčių (properčių).

Vyriškų Drabužių Išpardavimas

Mes gvarantuojame kad antaupsime jums 50% jūsų pinigų ant drabužių. Sanitariškai išvalyti, truputį vartoti nuo \$25 iki \$85 ant orderio daryti siutai \$5.00 ir augščiau. Nauji ir neatimti ant orderio padaryti siutai už pusę kainos \$4. \$5 ir \$6.00. Ant orderio siutos kelinės už \$2.50.

KUPARAI ir VALYZAI

S. Gordon

1415 So. Halsted St. Chicago, Ill.

Atvira kasdieną (ir Nedėlioj) dienomis ir vakarais.

Telephone Main 53
JOSEPH MOLITOR
ARKITEKTAS
Recons-1903-1904
167 W. Washington St. Chicago
Katalikiškos Bažnyčios mano specialiumas. Atstatau šv. Kryžiaus Bažnyčią Chicagoje.

Phone Canal 2118
DR. A. YUSKA
LIETUVIS GYDYTOJAS
1749 So. Halsted CHICAGO, ILL.
CORNER 18th STREET

LIETUVIŠKA BANKA
TOWN OF LAKE SAVINGS BANK
Joseph J. Elias, Savininkas.
4600-4602 S. Wood St. Chicago, Ill.
Priman pinigus į Banką uždejuojant nuo vieno dolerio ir daugiau ir mokame trečią procentą ratomis ant metų. Siūsiame pinigus vienu doliu vietoj pigiai, greitai ir teisingai, avetinį žemų pinigų sumoms, perkame ir parduodame. Parduodame sifonius ant vieno dolerio ir daugiau ir iš karejos, taipgi išsiunčiam ant geležinkelio po visa Amerika ir Europą.
Mūsų Banka išleisva visokių raštus ir dokumentus sifonų kaubon ir duoda rodo lietuviams visokiose atsitikimose ir reikaluose, ypačiai ir per laiškus. Tik krepaitės viršmėtu antratu.

Phone Tardo 272
DR. J. JONIKAITIS
Gydas Vyrų, Moterų ir Vaikų Ligas.
3337 So. Morgan, st., CHICAGO, ILL.

Phone Tardo 1532
Dr. J. Kalis
Lietuvis Gydytojas ir Chirurgas
3259 S. Halsted St. Chicago.

Plymouth National BANK
Kapitalas su pervašiu \$165,000.00.
Šitoji Banka prižiūroma Suvienuytų Valstijų valdžios. Moka 3 nuodimčius nuo sudėty pinigų. Galima susikalbėti lietuviškai.
G. N. Postlethwaite, Iždininkas.
Mandagus pefarnavimas.

Phone 616
Dr. J. J. Golembowski
Gydytojas, Chirurgas ir Akušeras
Valandos: 9 lig 11 ryto, 7 lig 9 vakaro.
1005 Marion St. Waukegan, Ill.

Phone Drovers 780
Valandos: 8 lig 10 ryto, 1 lig 3 po pietų ir 7 lig 9 vakaro.
DR. A. J. TANANEVICZE
Gydytojas, Chirurgas ir Akušeras
Gydas Vyrų, Moterų ir Vaikų Ligas
3249 S. MORGAN ST. CHICAGO

DEL ŪKIŲ LIETUVIŲ KOLOnijose Arkansas ir Louisianoje, kreipkis prie "Immigration Bureau of Rock Island Lines". Daug progų ingyti gerą, už žemą kainą žemę. Mes galime suteikti jums vispuses, pasitikėtinias žinias — informacijas apie ūkininkavimo progas teritorijoj, kurią mes pasiulome. Rašyk jūsų pačių kalba pas L. M. Allen, Passenger Traffic Manager, Rock Island Lines, Room 718 La Salle Station, Chicago, Ill. (1).

Phone Randolph 5246
A. A. Šlakis
ADVOKATAS
19 50. LA SALLE ST. (Room 815) Chicago, Ill.
Res. 3255 So. Halsted St.
Tel. Drovers 5326

Phone Tardo 1138
Lietuviškas Graborius
Seniausias, pigiausias graborius ir tirinetojas dėl pavargėlių naštų.
P. A. MAŽEIKAS
315 Ashland Ave. CHICAGO.

\$ PINIGAS TUR UŽDIRBTI PINIGA \$

Dar Jusų Proga yra, jeigu nelauksite ilgai, bet tuojaus važiuosite pasižiūrėti mūsų

Puikių Lotų Naujoj Lietuvių Kolonijoj

Mūsų Didelis žieminis Lotų Išpardavimas Trauksis vel šią Nedėlią

Lotai parsiduos už taip žemas prekes, kokių jūs dar savo gyvenime nematėt. Meldžiam ateiti, nebijokit šalčio, lytaus ar sniego, o mes jus nuvešim į mūsų NAUJĄ LIETUVIŲ KOLONIJĄ ir vėl atgal parvešim nieko nerokuodami už mūsų šiltus didelius automobilius

Mūsų automobiliai lauks Jusų prie mūsų Ofiso

3151 So. Halsted St., Nedėlioj, Sausio-Jan. 30 d., nuo 9 ryto iki 3 val. po pietų

Tie lotai parsiduos su visai mažu įmokejimu tik \$10 ar daugiau įmokėt, o kitus ant labai lengvų mėnesinių išmokėjimu. Procento nerokuosime per 2 metų.

LOTŲ PREKES NUO \$49 ir agščiau

Ateinanti pavasari tie lotai bus dvigubai brangesni ir norintieji negaus pirkti, nes jau ir dabar nedaug yra likę. Kurie tik važiuo pasižiūrėt, tie pirko, visiems gerai patiko tie lotai, tą liudija mūsų skaitlius parduotų lotų

KAD MES PER 6 NEDELDIENIUS PARDAVEM 116 LOTU

Ir daugelį pirkėjų sulaukė blogi orai, jeigu būtų buvę geresni orai, jau būtų visai išbaigti parduot. Meldžiam atvažiuoti iš anksto ir pasirinkti sau tinkamesnį lotą ir atsiveškite rankpinigį, kad galėtumėt tuojaus paimti lotą, kuri išsirinksite. Šituos lotus perka visi biznieriiai ir darbininkai, nes visi mato ateityj gerą pelną ant tų lotų ir visų pinigai PASIDVIGUBINS į trumpą laiką

J. SINKUS & CO.

MORTGAGE BANKERS

3151 So. Halsted St.

Tel. Drovers 6775

Chicago, Ill.

Chicagoje.

MOT. SA-GOS 1 KP.
VAKARAS.

Moterys šio sykiu į šv. Jurgio par. mažąją salę perėjo nedėlioje publiką traukė nepaprastai pigia įžanga — t. e. svetainė irgi viskas nepaprastai dedasi: kur nepasijudink — viskas 1 k. kainuoja.

Salės gale — tikras jormar. Kas turi centą grūdasi ten, kad už tą centą ką laimės. Sukama ratas ir vienas iš 30 „centininkų“ ką nors laimi. Tuo tarpu salėje jau mesnieji prie pjanu skambino tai kojas miklina, tai žais. Ties varinėja. Bet kur buvę, kur nebuvę, vėl bando laimės už centą prie rato.

Kuopa turės nemažai pelno. Nors ir po centą įžanga buvusi, visgi surinko 7 dol. 50c. Reikiama pusaštunto šimto žmonių atsilankė. O kiek inplaukė prie sukamojo rato, kur dauguma jų ne po vieną centą palydėjo?

Iš to vakaro-ferų ir moterys ir atsilankiusieji buvo patenkinti.

J. K.

LABDARINGOSIOS SAJUNGOS SUSIRINKIMAS.

Liet. Kat. Labdaringosios Sajungos mėnesinis susirinkimas įvyks Ketverge, sausio 27 d., 7:30 val. vakare, šv. Jurgio parapijos salėje. Pageidautina, kad visų kuopų delegatai ir būty šin susirinkimui, nes bus pririnkimas 1916 metams naujų direktorių.

Prašoma susirinkti punktuotai.

Centro Valdyba.

“GENAVAITĖS” PERSTATYMAS.

Lietuvišką paprotį sekdamas, ant „Genavaitės“ perstatymo Pulaski salėje vėlavusi čielą valandą. Ir pasiūlymą. Pasirodė, kad jau visi tikėtai išparduoti, belikusi vieta tik ant „galiorkos“. Ne ką darysi — lipu ant „galiorkos“ pasistumdys. Užlipau, o ant scenos Golius jau žuoda įsakymus Genavaitė nūdyti. Tuojaus ir antraktas. Kol muzika trenkia, gerinu santykius su publika, kuri ten susigrūdusi ir kovoja „už būvį“ — geresnės vietos. Galop surandu sau vietą, klaušausi ką publika šneka. Vienas „buvalas“ aplink sustojusiems aiškina: „Aš jums sakau, atink iš čia Vitkauską, ir nieko nebeliks. Jis vienas visam veikalui toną priduos. Neuždyk jį Lietuvoj ir Rusioj lavinos. Jis vienas tėra artistu“.

Ir ištis visam veikalui gyvumo tepridavė p. A. Vitkauskas, atlikdamas Goliaus rolę. Kiti kad ir vaidina, tai jau seniai matyti ir priprastu būdu. Atkalbėjo žodžius su sufleoriaus pagalba, padarė kelius negyvus, lyg priverstinus pasijudimus ir užbaigta. Jokio artizmo, tik vaidinimas, kokį paprastai duoda „scenos mėgėjai“. Imkime, kad ir „Genavaitės“ (L. Žilvičiūtė) su Sigitu (B. Vaitekūnas) susitikimo sceną. Turėtų išeiti įspūdinga, sujudinanti. Bet publika vos nuo juokų susilaiko, kitas net ir bando nusišvatuoti. Publikai toks įspūdis, kad žiūri, kaip į „kuomedijų rodyką“. Taip ir matai: paduok p. B. Vaitekūnui komedijoj rolę, jis publiką prijuokins, kad šonai skaudės. Bet dramai netinka.

Štai ir paskutinė scena — Goliaus mirtis kalėjime. Vaidina p. A. Vitkauskas. Publika nutyla, net nejuda. Visų ištempti kaklai, akys įsmektos į sceną. Ji gyvena tuomet Goliaus sielos nelaimėmis. Nes visoj Goliaus veikmėn p. A. gailėkite vieno, kito cento pa-

Vitkausko indedama artizmo, kurio visiems kitiems taip stoka. Po suvaidinimui už tad p. A. Vitkauskas daug sykių buvo iššauktas, vaišintas aplodismentais. Lošimas būtų buvęs daug įspūdingesnis, jeigu salė būtų buvusi geresnė. Bet trūkumų nežifrint, chigagiečiai galėjo pasidžiaugti geru gero veikalo suvaidinimu.

Po visam dar būta ir šokių. Pelnas buvo skyriamas nuteisėjusiems nuo karės.

Po kiek laiko, p. A. Vitkausko rengiamasi senon pastatyti „Pilėnų Kunigaikštį“. Gero pasisekimo!

Jis.

MOTERŲ SAJUNGOS NAUJA KUOPA.

Ketverge, sausio 20 d., susitvėrė Moterų Sajungos kuopa ant Town of Lake, šv. Kryžiaus parap. Susirinkimas atsisbuvo pas M. Petruševičienę, 4644 So. Hermitage ave. Valdya išrinkta sekanti:

Pirm. Ona Beržinskienė, pirm. pag. Elž. Skinderienė, prot. rašt. Mar. Brenzaitė, fin. rašt. Aleksandra Jucaitė, ižd. Magd. Petruševičienė, ižd. globėjos Dom. Šarkienė ir Liud. Tyriunaitė, tvarkdarė Agota Česnienė.

Prie sutvėrimo šios kuopos daug pasidarbavo ponios D. Šarkevičienė, Magd. Petruševičienė ir O. Beržinskienė. Taigi garbė toms moterims už pasidarbavimą.

Į kuopą prisirašė 20 narių. Kuopos numeris 21.

M. G.

DIDELĖ PROGA, KURI RETAI PASITAIKO.

Siuomi pranešame gerbiama katalikų visuomenei, jog 15 SERKA kuopa ant Bridgeporto, rengia puikiasias prakalbas. Prakalbose bus aiškina nadingumas prigulėjimo prie Susivienijimo Liet. Rymo Katalikų Am., kaip prie pašelpos skyriaus, taip prie apsaugos. Kalbės garsūs kalbėtojai ir tvirti šulai Susivienijimo. Bus taipgi ir margumynų, tarp kurių galėsite gerai pasijuokti. Taipgi, kaip jau žinote, kad vakaras be šokių neapsieina, tai mūsų kuopa yra parengusi puikią muziką, prie kurios galėsite gražiai pasilinksinti. Taipgi, kurie norės prisirašyti prie mūsų kuopos, ten pat mes jiems patarnausime ir galėsime prirašyti.

Taigi nepamirškite visi, kurie norite sau geresnę ateitį matyti, ateikite į šv. Jurgio parapijos svetainę, o ne apsilvsite.

Kviečia

Rengėjai.

DIDELI FERAI.

Šv. Kryžiaus parapijoj Labdaringosios Lietuvių Rymo Kat. Sajungos 1-oji kuopa rengia didelius ferus p-no J. J. Elias svetainėje, 4600-02 S. Wood str., vasario 6, 8, 10, 12 d. vakarose, Labdarybės nandai.

Taigi, gerb. visuomenė, kreipiamės, idant malonėtumėtės paremti, tą prakilnų ir gallesingą darbą. Prisidėkite prie šelpimo mūsų kuopos našlaičių, nes minėtoji kuopa jau šešis našlaičius užlaiko šv. Kazimiero vienuolyne. Taigi gerbiameji visuomenė! Įsitaikinsiai progai malonėkite prisidėti nors mažomis aukomis, ankorkite kiek kas išgalite ar ką sumanote: daiktus, drabužiais, pinigais, arba jei tas nebūtų kam paranku, tai nors atsilankykite koskaitlingiausiai į ferus, augščiau minėtose vakarose.

Atsilankę į svetainę, nesi-

aukoti del labo našlaičių, už ką ingysite didelį pagarbos laipsnį. Antra, galėsite linksmai ir nadingai praleisti laiką, nes bus puiki muzika, šokiai, dainos ir deklamacijos. Linkėtina būtų, kad visuomenė atkreiptų dėmesį į taip puikius ir nadingus vakarelius ir atsilankytų koskaitlingiausiai. Galima užtikrinti, kad kiekvienas atsilankęs į vakarelius bus pilnai užganėdintas. Kviečia

Komitetas.

VALDŽIA RENGIA LIETUVIŲ KOLONIJĄ.

Suv. Valst. valdžia užinteresuota, kad vakarinėj Colorados Valst. dalyj sudarius lietuvių ūkininkų koloniją. Vidurinių reikalų departamentas, Federaliam name, per apgarsinimus lietuvių spaudoj paieško norinčiųjų ingyti ūkei žemės geromis sąlygomis.

Valdžia paėmė dalykus į savo rankas ir kolonija žada bū-

ti sudaryta sulyg valdžios nurodymų ir priežiūros

MARGAŠ VAKARAS.

Lietuvos Vyčių 16 kuopa, vasario 13 d., nedėlioje š. m., rengia labai marga ir labai puikų balių — koncertą šv. Jurgio par. svetainėje, ant Brindgeporto.

Chicago lietuvius ir visų Chicago Vyčių kuopų narius nuoširdžiai užprašome ant šio vakaro, nes, kaip vakaro programos, taip ir šokiai visus pilniausiai patenkins.

Rengimo Komisija.

TEISINGA PAŽIŪRA.

Sir William Osler, garsus Anglijos gydytojas, kurio vardas dažnai pasirodo publikoj spaudoje, pasakė sekančiai: pasekmės tuberkuliozo (džiovis) daug priklauso nuo vidurių grūmulavimo. Kartais tonikai dažnai būva labiausiai užganėdinti. Tas, sulyg mūsų manymo, yra teisingiausia mokėjimu 35 ir 60 centų.

pažiūra ir privalety būti geriausias patarimas kiekvienam, idant laikytų savo grūmulavimo organus pilnoj dirbimo tvarkoj. Geriausias kartus tonikas yra neužginčijamai Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyno Elixiras, daromas iš Kalifornijos raudono vyno ir medikališkų žolių. Gydykit pirmus simptomus, kaip: apetito nustoiją, nesmagumus po valgio, konstipaciją, nerviskumą, nusilpėjimą, nusiiminimą. Vartoti Trinerio Amerikoniškąjį Kartaus Vyno Elixirą. Kaina \$1.00. Aptiekose. Jos Triner, Išdirbėjas, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šaltos rankos ir kojos yra pasekmė blogos cirkuliacijos kraujo. Jos privalo būt trinašos su Trinerio Linimentu iš žemyn į augštį. Reumatizmą turėdami, užtepkit ant garzos (rito audeklo) ir pridėkit prie skaudamos vietos. Kaina 25 ir 50c.; su krasos prisū manymo, yra teisingiausia mokėjimu 35 ir 60 centų.

Du Pirkliu ir Telefonas

Vienas pirklys turi telefono patarnavimą, bet neverta, kad pagerinti biznį. Jo visa pirklystė atsilieka ant vietos, artimoj kaimynystoj.

Kitas pirklys, tos pačios rūšies, vartoja telefoną, kad praplatintų biznį ir paskatinti savo pirkėjus duoti užsakymus per telefoną. Jo biznis siekia kur kas toliau, negu gretimoj apilinkėj, yra daug didesnis ir auga kur kas greičiau, kaip pirmojo pirklio.

Kurios rūšies Jūs esate?

Chicago Telephone Company
Bell Telephone Building
Official 100

KETVERGE, PETNYČIOJ IR SUBATOJ SAUSIO 27 28 & 29 d.

Tris Didelės Dienos

Pirk čia ir sutaupyk
PINIGUS

Rink musu Štampas
Pirk Šliubinius Drabu-
zius čia.

Tiktai Ketverge	Valkų Flanelė	Perkelis	Šilko Makrai	Tiktai Ketverge
Yardo pločio baltintas muslinas, sunkios rūšies, geri apskriti siūlai, gero išdaro, 10 c. rūšies	27 inčių baltintą valkų flanelę, iš geriausios Egipto vatos, geros rūšies už 10 c. šitame išpardavime jadas už	36 inčių siuviniamis perkelis, šviesios ir tamsios spalvos, paprastai už 12½ c. — dabar šiame išpardavime	5000 jardų gryno šilko makrų del draperavimo ir gražių išdirbinių, visados už 10c. — dabar už jardą	Extra rūšies ruožuotas „Gingham“, neblunkančios spalvos, 10c. rūšies šitame išpardavime jadas už
6¼ c.	6¼ c.	7¼ c.	3 c.	6¼ c.
Neprisiimami orderiai per brąsą ar telefoną.			Visose spalvose.	

Tėmyk tą vietą ant
UTARNIKAIS 2 AUGŠTO BARGENŲ

36 inčių pločio langams uždangų, spalvuotais kraštais, visados parduodamo už 10c. jadas, dabar

4¾ c.

Jardo pločio baltintas „Cambrie“, gerų minkštų siūlų, geriausios 12½c. rūšies, dabartiniame išpardavime jadas už

6½ c.

DEL UTARNINKO, VASARIO 1 d.

Marškiniai -- Marškiniai

Naujas pavasario siuntinys, visi garantuoti nublankančios spalvos ir gražaus pasiuvymo, geriausio išdirbimo, didžio nuo 14 iki 17½, 75c. ir 85c. vertės specialiai.

Žlurėk Lange 55 c

Visi nekvolduoti

Vyrų Apatiniai

Vyrų geri apatiniai drabužiai, paprastai 50c. vertės visi „ecru“ spalvos, visokio didžio nuo 34 iki 46

35 c.

Tėmyk šią vietą del UTARNIKO Vaistų Bargenų

Žuvim neatsiduodantis Eliksiras iš žuvies taukų, paprastai \$1 vertės bonka, šiame išpardavime už

59 c

UTARNINKE, VASARIO 1 d.

Tėmyk šią vietą TIKTAI UTARNIKO SPECIJALIŲ Bargenų Ketvirtas Augštas

Didelės, pailgos, del drabužių pintinės (karbai), su mediniu dugnu, 69 c. vertės, specialiai vienai dienai už

36 c.

Taffeta Kaspiniai

5 inčių „Taffeta“ šilkiniai kaspiniai, raudoni, balti, balkšvi ir šviesiai mėlyni, nepaprastai už jardą tik

10 c

Mašinoms Siulai

Clark'o O. N. T. ar J. P. Coat'o geriausie mašinoms siulai, juodi ar balti, 20) jardų špulė, nepaprastai

3½ c

„Crachet“ Bovelna

Clark'o O. N. T. Crochet bovelna, visokio didžio, tiktai balta, nepaprastai už špulę

3½ c

Clark Siulai

Clark'o O. N. T. siuvinėjimui siulai, visokios spalvos, nepaprastai už špulę

3½ c

Tėmyk šią vietą UTARNIKE Grocernės Bargenų Specijaliai

Gold Medal Miltai

su kiekvienu pirkiniu apatcukraus.

24½ svarų maišas — paprasta kaina 98c. dabar už

74 c

UTARNINKE, VASARIO 1 d.

Gorsetų Išpardavimas

Išskiriamos prekės šia savaitė. Vėlykinis pirkinis mums duoda progą taip pigiai juos parduoti. PAMATYKITE JUOS LANGE.

Lotas 1.

Gorsetai padirbti iš stipriausios materijolo — ilgi, visokio didžio. Vertės 69c. o dabar už

49 c.

Lotas 2.

Puikus gorsetai turi guminius šonus, padirbti iš stipriausios materijolo — ilgi. Vertės 89c., didžio nuo 18 iki 36

69 c.

Lotas 3.

Puikus gorsetai turinti gėfus kaulus, gaunami su guminiiais šonais arba be, ilgi ir vidutiniai. Visokio didžio.

89 c.

Mes užlaikome sekančius Gorsetus:

Nemo, American Lady, Warners, Kabo R. & G. visokius stilius ir figūruose, patenkinti visas moteris.